

Sisukord

Aile-Lii.....	4
Aino on ainus.....	4
Alice.....	5
Living Next Door To Alice.....	6
Amanda.....	7
Tädi ja karu (Flink Anette).....	7
Tädi Anna.....	8
Annabel.....	9
Annika.....	10
Barbara.....	10
Bibbi.....	11
Carmen.....	12
Clementine.....	13
Oh my darling Clementine.....	13
Delilah.....	15
Delilah.....	15
Dolores.....	16
Dostojevskilik Doris.....	17
Eerika.....	17
Erika.....	18
Eleanor.....	19
Gloria.....	19
Helena Wanje.....	20
Helmi.....	21
Irma.....	22
Hopp, Johanna.....	22
Gimme hope Jo'anna.....	23
Hallo Josephine.....	24
Sind ainult kaupluses näen (Julia).....	25
Juliska Budapestist.....	26
Juliska.....	26
Die Juliska aus Budapest.....	27

Juuli.....	27
Kateriine.....	28
Katjakene.....	29
Tere, Kertu.....	29
Klaara ja Veera.....	31
Sulle, Leyna.....	31
Saarepiiga (Liiapotsa).....	33
Liina kontsertiina.....	33
Hei, Liis.....	35
Liisa, päikseline naine.....	35
Lily.....	36
Lili Marleen.....	36
Lili Marleen.....	37
Lilla istus vangitornis.....	38
Lilly on naine.....	39
Lenda, Linda.....	39
Linda, Linda.....	40
Lola.....	41
Lola.....	41
Lotta – Liisa.....	42
Liverpool Lou.....	43
Liverpool Lou.....	44
Meie Mall.....	44
Mall.....	45
Naabri Mari.....	46
Maria pärast.....	46
Hüvasti, Maria.....	47
Maria-Helena.....	48
Maria-Louisa.....	48
Mari-Eliisa.....	49
Marie-Elaine.....	50
Marie Marie.....	50
Marina.....	51
Marta.....	51

Punapea Mary.....	52
Hallo, Mary-Lou.....	52
Matilda.....	53
Tantsiv Matilda.....	54
Melanie.....	55
Melanie.....	55
Ritter ja Minna.....	56
Molly Malone.....	56
Moonika.....	57
Vaid sina, Niina.....	58
Paula, sul on poisipea.....	58
Pille-Riin.....	59
Renata.....	60
Riiva.....	61
Roosi.....	62
Rosalinda.....	63
Roseanne.....	63
Sally Brown.....	64
Sirts oli sire.....	64
Sofi ja Fifi.....	65
Stefani.....	66
Suliko.....	67
Väike Teele.....	67
Tiina, Tiina.....	68
Tihemetsa Tiina.....	68
Tiiu-Tiiu.....	69
Tiiu-Viiu-Malle.....	70
Valentina twist.....	70
Ülle.....	71
Kuule, Ülle.....	71

Aile-Lii

H. Karmo / U. Naissoo

Haarab tuult mu püsimatu purjetiib,
seismas kaldal näen veel kaua sind.
Mere laul mind kaugustesse ära viib,
kuid ka sealt sa kutsud koju mind.

Refr.: Aile-Lii, Aile-Lii, oled kaksikrõõm –
minu pilvhele paat ja minu tüdruk hea.
Aile-Lii, Aile-Lii, oled kaksikrõõm,
mida ühtviisi hellitama pean.

Olen saanud teised ristsed mereveest,
olen torme tundnud oma teel,
päevatõusu püüdnud sulle udu seest,
hoidnud sind, nii kallist, eha eel.

Refr.: Aile-Lii ...

Ootad kaldal täpiline rätik peos
ning ma tean, kus mullas on mu juur –
õnn, et maaga midagi mu südant seob
samavõrd kui meremõte suur!

Refr.: Aile-Lii ...

Aino on ainus

V. Kangur / R. Jürlau

Elus on naisi, kes meelest ei lähe.
Elus on naisi, kes meelde ei jää.
Mõni vaid piskuks jääb pidama pähe,
mõni lööb päevadeks pulki täis pää.

Aino on tublimaid tüdrukuid Narvas,
viigitud seelik tal, triigitud pluus.
Aino on minule igati armas,
Ainoga kohtun ma õhtul kell kuus.

Refr.: Ette ei näe - ma ei tea,
miks suhtub nii Aino mu hää.
Ma ei tea, miks luhtub nii armastus, näe,
ma ei tea, miks juhtub nii. Meelde ei jää.

Jalutan Ainoga manufaktuurini.
Aino on ainus, kes armastab mind.

Aino see ütleb, et ära mind uuri nii,
enese pluusi alt pakatab rind.

Refr.: Ette ei näe ...

Salaja irdume Ainoga massist me,
Aino see ütleb, et ära nii tee.
Semmime Ainoga seitsmendast klassist me -
Aino, kui teaksid, mis tähendab see.

Aino on täna mul eriti salalik,
Ainoke und mul ei saa sellel ööl.
Ainus mu saladus ammu on avalik,
tean, sul on juhtunud pahandus tööl.

Refr.: Ette ei näe ...

Alice

V. Salumets / N. Chinn, M. Chapman

Istun aknal, loojumas päev,
äkki kuju tuttavat näen -
see on Alice.

Kas petavad silmad või tõsi on see,
käes tal pakitud kohver ja keep,
ta korraks peatub ja lehvitab siis.

Refr: On hetki elus palju, mis määravaks kord saab,
võib-olla on see saatus, et täna lahkub ta,
kuigi palju-palju aastaid
oli olnud mulle naabriks Alice.
Kõik need aastad reas, mis on elust mööda läin'd,
kui lootusetult pime olin õnne kõrval käin'd,
nii ei näinud ma, et kogu aja
olnud mulle naabriks Alice.

Kaunim kõigist mulle ta näis,
süda rõõmu ja joovastust täis -
oo Alice.

Suvesoojus meil silitas päid,
paitas silmi nii siiraid ja häid,
loodus hellitas meid - see meeles on veel.

Refr.: On hetki elus palju ...

Ma ei tea, kas eales veel ma
kuulda uksele ta koputust saan -
oo Alice.
On vist tõsi see, jäädavalt läeb,

ainus tunne, mis minule jääb -
see on tühjus.

Refr.: On hetki elus palju ...

Living Next Door To Alice

N. Chinn, M. Chapman

Sally called when she got the word
And she said: "I suppose you've heard
'bout Alice."

When I rushed to the window and I looked outside
And I could hardly believe my eyes
As a big limousine rolled up
Into Alice's drive...

Refr: Oh, I don't know why she's leaving
Or where she's gonna go,
I guess she's got her reasons
But I just don't want to know
'Cos for twenty-four years
I've been living next door to Alice.
Twenty-four years just waiting for a chance
To tell her how I feel, and maybe get a second glance.
Now I've got to get used to not living next door to Alice...

We grew up together, two kids in the park.
We carved our initials deep in the bark,
Me and Alice.
Now she walks through the door with her head held high,
Just for a moment, I caught her eye
As a big limousine pulled slowly
Out of Alice's drive.

Refr.: Oh, I don't know why she's leaving ...

And Sally called back and asked how I felt
And she said: "I know how to help
Get over Alice."
She said: "Now Alice is gone but I'm still here.
You know I've been waiting for twenty-four years..."
And a big limousine disappeared...

Refr: Oh, I don't know why she's leaving
Or where she's gonna go,
I guess she's got her reasons
But I just don't want to know
'Cos for twenty-four years

I've been living next door to Alice.
Twenty-four years just waiting for a chance
To tell her how I feel, and maybe get a second glance
But I'll never get used to not living next door to Alice...
No, I'll never get used to not living next door to Alice...

Amanda

(Esitaja: Turist)

Piilub päiksekiir öö hämarusest välja.
Amanda tuleb maanteel, lüpsik käes.
On algamas uus päev, nii rõõmurohke päev.
ta ukse avab, lauta siseneb.

Seina ääres reas on vissid käharpesid.
Kõik nad suureks saada loodavad.
Mustik, Maasikmari, ukstel lüpsja vari,
kõik nad suurest rõõmust möirgavad.

Mustik näksib rohtu, ise nooreohtu,
Maasik nurgas õndsalt iniseb.
Elu on nii ilus, valge lauda vilus
kärbsekene õhus piniseb.

Noortel kõhud täis on silo, ristikeina,
vissid peagi silmad sulevad.
Ees on ajad head, väiksel käharpesil
küll nad peagi kätte jõuavad.

Vajub päikseketas metsatuka taha.
Amanda läheb maanteel lüpsik käes.
On lõppenud üks päev, nii rõõmurohke päev,
ta suurest rõõmust laulab: "La-la-la"

La-la-la-la-laa ...

Tädi ja karu (Flink Anette)

A. Suuman / H. Tarvo

Tädi ükskord Simunast läks viina tooma.
Karu tuli poegadega Pedja äärde jooma.
Kõndisid nad asjalikult, rahuliku moega,
tädi ja karu, kel taga kaks poega.

Refr.: :, Tädil oli ilus nimi - Flink Anette
karu nime seni pole teada saanud mette. :,

Vinta-vänta rada viis nad purde juurde kokku -
hirmsal kombel ehmatasid ja siis jooksid pakku.
Tädi lippas kodu poole, karu kahlas rappa,
mõlemale torgatud kui tuli oli sappa.

Refr.: Tädil oli ilus nimi ...

Mõlemad nad värisesid. Tädi oli kaame.
Karu kohtas seda öelda kindlasti ei saa me.
Tädi pea siis valutab ja vaene süda kloppis,
karu janu kustutuseks pohli suhu toppis.

Refr.: Tädil oli ilus nimi ...

Pojad lasid uperkuuti üle samblamätta,
tädi ennast välja magas, ka ei jäänud häтта.
Oli temal ilus nimi - Flink Anette,
karu nime seni pole teada saanud mette.

Tädi Anna

A. Raidmets / L. Sarony

Kes kohvi joob oksooliga, tädi Anna,
end lõhnastab bensooliga, tädi Anna,
ja puuderdab end kriidiga, tädi Anna,
ja sokke nõelub niidiga, tädi Anna.

Refr.: Tädi Anna, tädi Anna,
vot siis veel kummardaks ma sind,
tädi Anna, tädi Anna,
kui oma pärijaks teed mind.

Kes paks ja palju higistab, tädi Anna,
korsett kel väga pigistab, tädi Anna,
sa ära nõnda palju söö, tädi Anna,
ja omal vitsad peale löö, tädi Anna.

Refr.: Tädi Anna ...

Kes iga mehe järel hull, tädi Anna,
kuid kõigile ta täitsa null, tädi Anna,
kes sooviks kordki armuda, tädi Anna,
aga meest ta omale ei saa, tädi Anna.

Refr.: Tädi Anna ...

Kes küüsi lakib peitsiga, tädi Anna,
ja taeva läheb neitsina, tädi Anna,
kes usub, et kurg lapsi toob, tädi Anna,
ja viskit soodaveega joob, tädi Anna.

Refr.: Tädi Anna ...

Kes ähib nagu vana Ford, tädi Anna,
ja suudeln'd pole ükski kord, tädi Anna,
kel öösel-päeval mänguks bridž, tädi Anna,
ja lemmikuks on Vello Orumets, tädi Anna.

Refr.: Tädi Anna ...

Annabel

M. Raud

Sometimes I feel like I am ready for a crime,
the picture's getting clear, I'm running out of time.
Well I :, need your love, love, love, love, love :;;
I'm born to fly,
so won't you help me touch the sky.

Refr.: Annabel, Annabel,
I'll meet you at the Wishing Well.
Annabel, Annabel,
So many things I have to tell.
Annabel, Annabel,
I'll meet you at the Wishing Well
I hope you ring a bell.

Through the Gates of Heaven hand in hand we walk.
Using bigger words we dream of smaller talk.
:,: I need your love, love, love, love, love :;;
I'm born to fly,
so won't you help me touch the sky.

Refr.: Annabel, Annabel ...

I know the truth again
I've seen the light again

Refr.: Annabel, Annabel ...

Annika

Smilers

Oli öö või oli päev,
ta oli sellega harjund,
et igalpool kui võluväel
jäid kõik teised ta varju.
Ta suveöodes hõljus kuningannana ...
Neid aegu tagasi ei saa.

Refr.: Väikses köögis üksinda
istub vaikselt Annika,
väljas ulub tuul ja lehed on maas.
Sada tuhat pisarat
sajab alla vihmana;
suvi armutu on sügiseks saand.

Murtud saak ja südamed
jäid tast roiskuma maha.
Ei valind kohta ega vahendeid,
tal oli vaja vaid raha,
kuid kell käib kõigile ja aeg teeb oma töö -
kõik haihtus õhku üleöö.

Refr.: Väikses köögis ... (2x)

Barbara

R. Linna / F. Evensen

Ma ühte särtsu, väikest põhjapiigat tean,
kelle silmis põles tuli ja ta süda tegi
tantsurütmis tsah-tсах-tсах ollalaa.
Me kokku saime ükskord vana jahi peal,
kui üks neiu ronis masti ja sealt silmapiirilt vahtis - see Barbara.

Refr.: Ta ootas tuult, just tuult ta ootas
vana laeva mastis, juuksed helkimas, Barbara
tuult seal kõrgel ootas.
Tal polnud silmi teiste jaoks.

Nõnda loksus laevuke veel kaua paiga peal.
Mehed nuriseisd, porisesid, tuulevaikust kirusid
kuis oskasid, ollalaa.
Seal masti otsas kaunis neiu kihistas,
tema palge tõusis puna, kui ta kuulis oma nime, mis on Barbara.

Refr.: Ta ootas tuult, just tuult ta ootas ...

Et tuju tõsta, kapten valssi viiuldas
julge neiu ülal masti otsas
valsi rütmis jalga aina kiigutas, üks ja kaks.
Kuid siis, oh häda, kaotas kinga Barbara,
nagu tuhkatriinu laeva tekilt otsima peab kinga ta - see Barbara.

Refr.: Ta ootas tuult, just tuult ta ootas ...

Jäin uskuma ma, et tuult ootas ta
ja tühja sest kingast - ei paistnud ju maa

ja Barbara valsist teadis, tee on veel pikk
ja tantsides aeg aina edasi viib.

Tuult, naananaa, just tuult ta ootas
vana laeva mastis, juuksed helkimas, Barbara
tuult (naananaa) seal kõrgel ootas,
tal polnud silmi teiste jaoks.

.,: Nanananaa, tal polnud silmi teiste jaoks. .,;

Tuult naananaa just tuult ta ootas, Barbara. (4x)

Bibbi

J. Tätte / E. Taube

Bibbi, kas mõtled minna Sa, mind jätta üksinda?
Kas arvad Sa, et arm on läind, on läind, on läind?
Bibbi, kas tõesti minna saad, kui kõik me õnn on siin?
Viis aastat käisid kannul mul, kui hull, kui hull, kui hull.

Bibbi, Sul ütlen kindlana - "Kord jõuab jälle päev,
mil' oma Bibbit ukسلävel näen!"
Bibbi, kas tõesti minna saad, kui kevad algab pea?
Kas mäletad kord silla peal - küll tead, küll tead, küll tead.

Bibbi, ja talvel hangedes kuus tundi seisime,
me igaveseks truudust vandudes.
Bibbi, ja suvel pööningul me kaotasime pea,
kas mäletad see oli nõnda hea.

Bibbi, kui tõesti minna saad, siis minema Sa pead
ja salaja ma soovin Sul - vaid head, vaid head, vaid head.
Bibbi, Sul ütlen kindlana - "Kord jõuab jälle päev,
mil' Sinu kauneid silmasid ma näen, ma näen, ma näen!"

.,: Ma oma Bibbit näen. .,:

Carmen

J. Kreem

Sa näed välja nagu
kurvasilmne mersu,
mis on teinud avarii.
Sindki reedab miski,
klaasis loksus viski,
silmavärvi on laiali.

Sinus on see, mida teistes pole avastand ma veel.

Sinu voodist läbi käind
mehi on vist tuhandeid,
siiski leidmata on see,
kes sind mõista suudab,
kes su elu muudab,
kes su õnnelikuks teeb.

Sinus on see, mis mind tõukab kuristiku äärele.

Refr. 1: Carmen tantsib klubides,
Carmen hängib pubides,
mulle tutvustas end ta.
Olen Carmen, seitseteist,
ilus paar võiks saada meist,
kuid mind iial sa ei saa -
mis parata.

Sinu jaoks on tühised
printsid ja ka kerjused,
kes sust teinud jumala.
Jalge alla trambid nad,
järjekorda asetad,
kes on järgmine see õnnelik,
kelle südame sa purustad.

Refr. 2: Carmen tantsib klubides,
Carmen hängib pubides,
Carmen meeleto on siis.
Taevani kui pidu käib,
korraks õnnelik ta näib,
koju vaarub ta kell viis.
Ja mis siis ...

Carmen, Carmen, mida sa teed? (4x) (La-la-laa ...)

Refr. 1.

Refr. 2.

Clementine

H. Karmo / Trad.

Olin kaevur kord Montanas,
mitte vaene hulkur vaid.
:,: Seal ma leidsin suure õnne,
keda hüüti Clementine.:,:

Refr.: Oh mu kallid, oh mu kallid,
oh mu kallid Clementine.

.,: Ma ei tahtnud ära minna,
kuid mis muud ma teha sain. .,:

Pärast tööd seal igal õhtul
elu kuulus meile vaid,
.,: kuni saabus kord üks vööras,
kellel meeldis Clementine. .,:

Refr.: Oh mu kallid ...

Vööras röövis. Vööras naeris:
Clementine on minu nüüd!
.,: Tuli tekkis ränk ja raske,
vööra surm sai minu süüks. .,:

Refr.: Oh mu kallid ...

Nii ma rändan, ringi hulgun,
Clementine, mind meeles pea.
.,: Seal Montanas, kuhu jäid sa
ja kus me ei kohtu eal. .,:

Refr.: Oh mu kallid ...

Oh my darling Clementine

P. Montross / Trad.

In a cavern, In a canyon,
Excavating for a mine,
Dwelt a miner forty-niner,
And his daughter Clementine.

Refr.: Oh my darling, oh my darling,
Oh my darling Clementine,
You are lost and gone forever,
Dreadful sorry Clementine.

Light she was and like a fairy,
And her shoes were number nine;
Herring boxes, without topses,
Sandals were for Clementine.

Refr.: Oh my darling ...

Drove she ducklings to the water,
Every morning just at nine;
Hit her foot against a splinter,
Fell into the foaming brine.

Refr.: Oh my darling ...

Ruby lips above the water,
Blowing bubbles, soft and fine;
But Alas! I was no swimmer,
So I lost my Clementine.

Refr.: Oh my darling ...

When the miner forty-niner,
Soon began to peak and pine,
Thought he oughter "jine" his daughter,
Now he's with his Clementine.

Refr.: Oh my darling ...

In a corner of the churchyard,
Where the myrtle boughs entwine,
Grow the roses in their poses,
Fertilized by Clementine.

Refr.: Oh my darling ...

In my dreams she still doth haunt me,
Robed in garments soaked in brine.
Though in life I used to hug her,
Now she's dead, I'll draw the line.

Refr.: Oh my darling ...

How I missed her, how I missed her,
How I missed my Clementine.
So I kissed her little sister,
And forgot my Clementine.

Refr.: Oh my darling ...

Delilah

S. Laansoo-Tall / L. Reed, B. Mason

Sammun kesk ööd, tuules püüan ma lohutust leida.
Meeles Delilah ja õnn,mille kaasa tõi ta.
Olid mul ainus,
Miks küll mind jätsid ja teisega läksid. Ei tea!

Kuula mind Delilah!
Vaid,vaid sind Delilah,
kalliks pean ja üht vaid kindlalt ma tean:
tagasi õnne ja sinu kord saama ma pean.

Ööl mil su aknast ma möödusin,tulukest nägin.
Naeratust nägin,kuid mulle ei kuulunud see.

Seal seisis keegi!
Tundsin sel ööl õne lõppu ja rohkemat veel.

Vaid,vaid sind, Delilah!
Palun sind, Delilah,
kui tulen ma,su uksele koputan taas:
ava ja minule jälle siis naerata sa!

Ava ja minule jälle siis naerata sa!

Delilah

L. Reed, B. Mason

I saw the light on the night that I passed by her window.
I saw the flickering shadows of love on her blind.
She was my woman.
As she deceived me, I watched and went out of my mind.

My, my, my, Delilah.
Why, why, why, Delilah.
I could see, that girl was no good for me.
But I was lost like a slave that no man could free.

At break of day when that man drove away, I was waiting.
I crossed the street to her house and she opened the door.
She stood there laughing.
I felt the knife in my hand and she laughed no more.

My, my, my, Delilah.
Why, why, why, Delilah.
So before they come to break down the door.
Forgive me Delilah, I just couldn't take anymore.

She stood there laughing.
I felt the knife in my hand and she laughed no more.

My, my, my, Delilah.
Why, why, why, Delilah.
So before they come to break down the door.
:,: Forgive me, Delilah, I just couldn't take anymore. :,:

Dolores

K. Sillamaa / F. Arbex

Millal juhtus see,
millal lõppes tee,
kus kord käisime koos,
hinges ainult üks soov: sa jää?
Millal närbus roos,

miks sooviks jäigi vaid üks soov?
Jäljed liivalt viib tuul,
sulab suudlus mu suult, kui jääd.

Refr.: :, Ootan sind, Dolores, vaid,
Dolores, vaid Dolores. :,

Kord meid saatis kuu,
läbi mustendava öö.
Ja su pilk nii kuum,
puututus kui pikselöök.
Sinu vaikset häält,
ikka kuulen veel.
Ja su külmad käed koidukiiri püüdmas teel.

Millal muutus kõik?
millal tulla võis
sinu otsus nii karm?
Nõnda kustuda arm ei saa.
Millal näen sind veel,
millal leian tee,
mis taas ühte viib meid,
või jääb tõesti see leidmata?

Refr: Ootan sind, Dolores ...

Kord meid saatis kuu,
läbi mustendava öö.
Ja su pilk nii kuum,
puudutus kui pikselöök.
Sinu vaikset häält
ikka kuulen veel.
Ja su külmad käed koidukiiri püüdmas teel.

Ref: Ootan sind, Dolores ...

Dostojevskilik Doris

M. Moguci / T. Trubetsky

Sind kohtasin hotelli "Kungla" baaris,
lendlehti heitsid rahvamassisse
ja sinu kulmude süngmustist kaarist
lõi välku otse mu teetassisse.

Nahkpintsak must su õlgadele heidet
ja silmis sünge anarhistipilk.
Paar dünamiidipommi tasku peidet,
sul heita neid on tänavale kihk.

Nii õppisin sind tundma, kallid Doris.
Uus Testament su lemmikraamat on.
Ka Siberis, ta hallis vihma, poris
sa käisid. Sind ei murdnud vangikong.

Nüüd ärklikorralt ühes Eesti linnas,
kus ettevalmistusel atendaat,
sa tahad blonde juuste lehvis minna
kui surmaingel, kahes käes granaat.

Eerika

H. Niel

Koju maha jäi mul väike neiuke,
nimi tal: Eerika.
Millal võtan sind ma jälle kaenlasse?
Kuula mind, Eerika.

Siis kui mehi kutsub isamaa,
lähen kaugele ma võitlema.

Koju maha jäi mul väike neiuke,
nimi tal: Eerika.

Ikka meelestub mul armas põhjarand
kodu ja Eerika.
Millal jõuan ma kord sinna tagasi,
näen ma sind, Eerika?

Kõrgel kaldal väike maja siis.
Kõlab vetel võimas lauluviis.

Koju maha jäi mul väike neiuke,
nimi tal: Eerika.

Siis kui mehi kutsub isamaa,
lähen kaugele ma võitlema.

Koju maha jäi mul väike neiuke,
:,: nimi tal: Eerika. :,:

Erika

H. Niel

Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein
und das heißt Erika.
Heiß von hunderttausend kleinen Bienelein
wird umschwärmt Erika.

Denn ihr Herz ist voller Süßigkeit,
zarter Duft entströmt dem Blütenkleid.

Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein
und das heißt Erika.

In der Heimat wohnt ein kleines Mägdelein
und das heißt (xxx) Erika.
Dieses Mäd'el ist mein treues Schätzelein
und mein Glück, Erika.

Wenn das Heidekraut rot-lila blüht,
sing' ich zum Gruß ihr dieses Lied.

Auf der Heide blüht ein kleines Blümelein
und das heißt: Erika.

In mein'm Kämmerlein blüht auch ein Blümelein
und das heißt Erika.
Schon beim Morgengrau'n sowie beim Dämmerchein
schaut's mich an, Erika.

Und dann ist es mir, als spräch' es laut:
"Denkst du auch an deine kleine Braut?"

In der Heimat weint um dich ein Mägdelein
und das heißt Erika.

Eleanor

V. Salumets / H. Kaylan, M. Volman, J. Barbata, A. Nichol, J. Pons

Sind olen hinges kandnud,
südame sulle andnud,
sind ainult ootan, Eleanor, siia.
Sa mind kui janu vaevad,
lahti mu tunded kaevad,
ummikust välja võid mind sa viia.

Refr.: Eleanor, leia üles tee,
kas nii raske tundub see?
Tean, mu aadress on sul meeles.
Eleanor, too mu tuppa päev,
seo mu kaela ümber käed,
räägi armastuse keeles.

Tunnen, kuis vaim mul hääbub,
on ainus lootus jäänud,
mida vaid sina, Eleanor, täidad.
Jooda mu janust hinge,

maha mult võta pinged
kõik minu tuled, Eleanore, läida.

Refr.: Eleanor, leia üles tee ... (2x)

.,: Eleanor leia üles tee nüüd sa. .,:

Nüüd sa.

Gloria

J. Veski / U. Tozzi

Gloria, ära nõnda naera,
pilkavalt mind piina,
naer mind praegu riivab,
vaikselt tahan olla,
sul öelda ma ei malda,
su armastuse valin ma,
mu kena väike Gloria.

Gloria, sa ei teagi, minu teeb su naer nii nooreks.
see mehe jaoks ei ole voores, mind piinab Gloria.

Gloria, Gloria,
võiksid vahel jätta – Gloria -
tunded puutumata, Gloria -
seda, tean, sa ei suuda – Gloria,
su naer teeb mu liiga nooreks
oma rõõmu suudan peita,
kui käiks armastuse koolis
su juures, Gloria.

Gloria, pisaraid sul suudlen,
su valust lausa piinlen,
su põuest tukseid kuulen,
ma olla võiks ju valelik,
kuid olen liiga häbelik,
meelt kiiresti peab muutma,
su valu ei saa mõõta,
see liiga suur on – Gloria,
jätta piin ja hingevalu, see minu jaoks veel tundub suurem,
mu väike Gloria.

Gloria, Gloria,
võiksid vahel jätta – Gloria -
tunded puutumata, Gloria -
seda, tean, sa ei suuda – Gloria.
Su pisarad sind teevad nooreks,

oma kurbust oska peita,
kui käiks armastuse kooris
su juures, Gloria.

Helena Wanje

I. Põllu / Trad.

Ei kuule midagi, sest Helena Wanje,
ei usu kedagi, sest Helena Wanje.
Ei ärka kunagi, sest Helena Wanje,
se'st pole midagi, sest Helena Wanje.

Refr.: Helena Wanje, Helena Wanje, Helena Wanje, Helena ... Wanje.

Ei tule tagasi, see Helena Wanje,
ei kordu iialgi see Helena Wanje,
ei iial unune see Helena Wanje,
Ei iial juhtuda saa Helena Wanje.

Refr.: Helena Wanje ...

Sinu silmis märkan helki, Helena Wanje,
siiski see pole päris Helena Wanje,
pole täpselt Helena Wanje,
pole siiski Helena sa.

Refr.: Helena Wanje ...

Kord leian jällegi ma Helena Wanje,
siis kui ma tüdinenult helenavandžen,
siis kui alles jäänud Helena Wanje,
siis kui alles jäänud Helena vaid.

Refr.: Helena Wanje ...

Iialgi ei tüdine ma Helena Wanjest,
mul meeles mõlgub Helena vaid.
Ei kuule kunagi te Helena Wanje'st,
Mis teile alles jääb on ta nimi Helena.

Refr.: Helena Wanje ...

Helmi

R. Valgre / R. Valgre

Helmi, mulle õpeta,
kuidas saaks kord minust tantsija,
sest on vallanud mind džässirütm
ning see võluv muusika.

Helmi, mulle näita vaid,
mõni moodne samm kuis foksis käib –
paarist sammust peaks ju piisama,
et ma võiksin tantsida.

Ja kui kõlab me lemmikviis,
tantsima sinu siis viin.
Maailm siis kaob ja paradiis
meile on avatud siin.

Helmi, mulle õpeta,
kuidas saaks kord minust tantsija,
sest on vallanud mind džässirütm
ja mind võlunud sa.

Irma

P. Aimla / I. Goodman

Su silmades on sillerdamas saladuste järv,
su silmadel on suveõhtu sinitaeva värv.
Su pilgus peitub vallatus. Kes vaatab sinna vaid,
see pimestub ja piinarikkalt armub sedamaid.

Oh Irma, oi Irmake, mind võta ja sa näed:
täis joovastust ja unustust on armu võluväed.
Ei üksi saa lahti küll ühtki õnne ust,
suurt õnne võime leida ainult kahepeale just.

Su palged on nii paitavad kui libliklinnu tiib,
su valged juuksekiharad on puhas rannaliiv,
su huuled on nii kutsuvad, et punastama pean,
ma tahaksin sust teada kõik, ent ainult nime tean.

Oi Irma, oi Irmake, su jälil aina käin
ja kirglikult täis kiindumust sind ihaldama jäin.
Kõik ülevamad hetked, mis armutunne toob
on ootamas, et tabada meid kahekesi koos.

Su sihvakust võiks kadestada eukalüptipuu,
kõik muu, mis puudub puul, on veelgi enam võrratum.
Su jalge alla kõlbaksid vaid hõbekõnniteed,
su kaela minu käed või ehtsast kullast kaelakeed.

.,: Oi Irma, oi Irmake, sa näost mu janu näed,
kuid toober, millest juua võiks, on ainult sinu käes.
Oi Irma, oi Irmake, sa veel ei taipa vist,
kui võimsaks saab su võlu pärast pooleks jagamist. .,:

Hopp, Johanna

Kuldne Trio / E. Grant

Kui Johanna kord elas veel külas,
siis ta lehma-lambaid seal karjatas,
siis ta oli nii meeletult kaunis, oo...
Õnnelik kes tema sõbraks saaks.
Tal oli õde, kelle nimeks Matilda,
neil oli vennas, keda hüüti John,
kuid kui Johannat nähti karnevalil tantsimas,
siis kogu külahavas laulis nii:

Refr.: Oooooo...

Tantsi hopp, Johanna, hopp, Johanna,
tantsi hopp, Johanna, kuni lõpeb öö.
Tantsi hopp, Johanna, hopp Johanna,
hopp, kuni hommik käes.

Nüüd Johannal on elupaik linnas,
kinos istub käes koka ja popkorn.
Kui aga koduigatsus tal torgib hinges, siis
mõtleb kodust, kus Matilda ja John.
Tahaks tantsida kodusel pinnal,
tahaks laulda oma sõprade seas.
Kui aga juhus viib ta maale tagasi,
küla laulab talle jälle nii:

Refr.: Oooooo...

Aastaid möödunud on suures linnas
Johannal kasvamas lapsi on kolm
Ta neile jutustab elust mis oli seal,
Kus teda ootamas Matilda ja John.
Johanna jutustab pidudest külas
Johanna jutustab paljustki muust
Ja kui nüüd tantsima hakkab Johanna siis
Lapsed laulavad nüüd talle nii...

Refr.: Oooooo...

1. salm.

Refr.: Oooooo... (2x)

Gimme hope Jo'anna

E. Grant

Well Jo'anna she runs a country
She runs in Durban and the Transvaal

She makes a few of her people happy, oh
She don't care about the rest at all
She's got a system they call apartheid
It keeps a brother in a subjection
But maybe pressure will make Jo'anna see
How everybody could a live as one

Refr.: Gimme hope, Jo'anna, hope, Jo'anna,
Gimme hope, Jo'anna, 'fore the morning come.
Gimme hope, Jo'anna, hope, Jo'anna,
Hope before the morning come.

I hear she makes all the golden money
To buy new weapons, any shape of guns
While every mother in black Soweto fears
The killing of another son
Sneakin' across all the neighbors' borders
Now and again having little fun
She doesn't care if the fun and games she play
Is dang'rous to ev'ryone

Refr.: Oh, gimme hope, Jo'anna ...

She's got supporters in high up places
Who turn their heads to the city sun
Jo'anna give them the fancy money, oh
To tempt anyone who'd come
She even knows how to swing opinion
In every magazine and the journals
For every bad move that this Jo'anna make
They got a good explanation

Refr: Oh, gimme hope, Jo'anna ...

Even the preacher who works for Jesus
The Archbishop who's a peaceful man
Together say that the freedom fighters
Will overcome the very strong
I wanna know if you're blind Jo'anna
If you wanna hear the sound of drum
Can't you see that the tide is turning, oh
Don't make me wait till the morning come

Refr.: Oh, gimme hope, Jo'anna ... (3x)

Hallo Josephine

H. Käo / F. Domino, D. Bartholomew

Hallo Josephine,
olen jälle siin,
kui juba tõstsid sa toru
saigi otsa piin.
Saaks ma sinuga
vaid kohtuda.

Mööda traate ma tulen
sinu juurde nüüd,
ei ma hooli pikast maast
ega laiast veest,
torust välja kui poen,
siis hoia vaid mu eest.

Nii on, Josephine,
siin olen ma,
ära pane toru ära
siis ei tulla saa.
Praegu olen veel siin
aga varsti seal.

Ei need paganama traadid
kinni mind küll pea,
juba olengi teel,
voodi valmis sea,
võib siis puhata,
õrnalt õhata.

Sind ainult kaupluses näen (Julia)

P. Volkonski / A. Kotkas

Ma teile tunnistama pean, et juustu ma ei söö
ju lapsepõlvest alates, mind kasvõi maha löö.
Ma olen kaua elanud ja juba täitsamees,
ent juustu juures häirib mind, et tal on augud sees.

Ent nädal aega tagasi, kui meil rajooni poes,
on juustuletis neiu noor, ei miski enam loe.
Küll murdsin mitu aega pead, mis nime kannab ta,
kui ükskord vorstileti tagant hüüti - Julia.

Refr.: Julia - ei muust mõtelda saa,
Julia, mõtelda muust ei saa.

Sind ainult kaupluses näen, juustu kui müüd,
seepärast käin iga päev leti ees nüüd.
Sind ainult kaupluses näen, juustu kui müüd,
seepärast käin iga päev, leti ees, leti ees nüüd.

Kui juustuletti lähenen, siis ikka punastan
ja ulatades tšeki, juustu välja lunastan.
Ta naeratades küsib: "Kas teil juba küll ei saa?",
ma vastan talle hellalt, mul maitseb Kostroma.

Üks vana sõber hiljuti mu juures külas käis
ja küsis, miks on korteris kõik kohad juustu täis.
Ma vastasin, et iga juust on mulle kallis siin,
kõik korraga nad Juliale ükskord kingiks viin.

Refrään: Julia - ei muust mõtelda saa ...

Sind ainult kaupluses näen, juustu kui müüd,
seepärast käin iga päev leti ees nüüd. (Kordub vastavalt lauljate visadusele)

Juliska Budapestist

G. Schwenn, F. Raymond

Oh Juliska, oh Juliska, kui Budapestis ta,
tal süda tulvil paprikat – ei keegi rahu saa.
Ja õhtul väike Juliska kui läheb magama,
ei keegi saa siis uinuda – kõik talle mõtlevad.

Joi, joi mama, kaunis Juliska,
tal südames on küll magneet, mis mehi köita võib.
Joi, joi mama, kaunis Juliska,
ta igäühe hulluks teeb ja ütleb siis head ööd.

Oh Juliska, oh Juliska, kui Budapestis ta,
tal süda tulvil paprikat – ei keegi rahu saa.
Joome seltsis Juliskaga me tokaierit,
ta purju jääb, siis lahkeks lä'eb ja laseb suudelda.

Juliska

K. Kikerpuu / G. Schwenn, F. Raymond

Nii palju kauneid tüdrukuid on madjarite maal,
kuid kaunimat kui Juliska ei siiski olla saa.
Pilk paprikana põletav, hei, poisid, hoidke eest,
sest hoidmaks kinni teda veel ei ole leitud meest.

Refr.: Hei-hei hei-ja! Nüüd, primaš, mängi veel!
Las viiul rebib hinge seest, las nutab iga keel.

Hei-hei hei-ja! Las tšardaš heliseb!
Ja kui ka kontsad kuluvad, küll kingsepp uued teeb.

Leek loidab, lõõmab kõrgele, öö valgeks saab kui päev
ja tule ääres Juliskat poiss suureks rõõmuks näeb.
Kas tõesti täna juhtub see, on ootel poisi meel –
et käsi üles leiab käe ja süda südame.

Refr.: Hei-hei hei-ja! ...

Oh huuli tulipunaseid ja hõõguvaid kui vein.
Seal kuskil oja vuliseb ja lõhnab kastehein.
Kui siis kui nõtket pihta poiss just püüab haarata,
kaob käte vahelt Juliska, ei püüda teda saa!

Refr.: Hei-hei hei-ja! ...

Die Juliska aus Budapest

G. Schwenn, F. Raymond

Die Juliska, die Juliska aus Buda-Budapest,
die hat ein Herz voll Paprika, das kein' in Ruhe läßt!
Und wenn die kleine Juliska am Abend schlafen geh't,
dann hat sie mit Allotria uns glatt den Kopf verdreht!

Joi-joi, Mama, was die alles kann!
Die zieht genau wie ein Magnet die Männerherzen an!
Joi-joi, Mama, was die alles macht!
Erst macht sie uns total verrückt, dann sagt sie "Gute Nacht!"

Die Juliska, die Juliska aus Buda-Budapest,
das ist ein Mädél! Die halt' ich mir fest,
und trink' mit ihr Tokajer bis sie sich mal küssen läßt!

Das ist ein Mädél! Die halt' ich mir fest,
und trink' mit ihr Tokajer bis sie sich mal küssen läßt!

Juuli

E. Lillepea

Vanasti naist ei saand võtta, enne kui kosjas ei käin'd.
Kui vanataat rääkis ja pajatas muheda loogi.
Eks läinud kord minagi kosja, armastus südames kees.
Oli mul mõtetes vaid üks taluneid Juuli.

Refr.: Juuli, Juuli,
sinu silmad-suu, sa oled kuum, juulikuu.

Heinamaal päikeselõõsas heinateol töökad ta käed,
õnneke saabuks kui suudelda saaksin ta huuli.

Armastus on magus mesi ja naine kui suhkruga sai,
oh sa mu kullake, südames oli kord Juuli.

Refr.: Juuli, Juuli ...

Kui ma kosjas sain käidud, tallist siis hobuse tõin,
laadale viis siis me tee, noorik vankri sees Juuli.
Linnased veskile viisin, sai pulmajook kangem kui peab
ja heinakuu kuumuses õitses mu Juuli, Juuli.

Refr.: Juuli, Juuli ...

Oo, mu Juuli!

Kateriine

H. Karmo / P. Mauriat, A. Boroly, A. Pascal

Kateriine, Kateriine,
sul on väike aed –
selles aias, Kateriine,
kiirelt möödub aeg.

Kevad saabub, Kateriine,
õisi täis on maa.
Nende keskel, Kateriine,
vilkalet kõnnid sa.

Ja iga päev tuleb tuul külla siis,
ta kaasa mu laule toob.
Sa kuulda võid kuidas õrn, kauge viis
mu tundeist rõõmupärja loob.

Oled kaunis, Kateriine,
ja kui sind vaid näen,
mul on tunne, Kateriine,
et nüüd õnn on käes.

Kui kevadaeg suvekuuks ükskord saab,
võibolla siis muutub kõik
ning iga päev, iga tund käia ma
sinuga koos seal aias võin...

Kateriine, Kateriine,
ilus on su aed –
seal on soojust, Kateriine,
valgust kogu aeg.

Päike helgib, Kateriine,
juustes sul kui kuld,

sinitaevas, Kateriine,
vaatab silmist sul.

Refr.: Oled kaunis, Kateriine ...
Kateriin!

Katjakene

Trad.

Õunapuudel puhkes punaõisi,
uduloore hõljus kohal jõe.
:,: Kõndis kaldal Katjakene kaunis,
saatis pilgu üle kauge vee. :,:

Kõndis kaldal, lauluviisi laulis,
laanekotkast helises ta hääl.
:,: Sellest kelle kirju hoolsalt hoidis,
kes tal kallim kõigist ilma peal. :,:

Lenda, lenda laulukene kiirelt,
kuldse päikse järel rutta siit.
:,: Sinna kus on sõdur kaugel piiril,
tuhat tervist Katjalt talle vii. :,:

Las siis meenub laulu kuuldes talle,
kaugel kodukülas lihtne neid.
:,: Las ta kaitstes kodupinda kallist,
teab, et Katjal tema armas vaid. :,:

Õunapuudel puhkes punaõisi,
uduloore hõljus kohal jõe.
:,: Kõndis kaldal Katjakene kaunis,
saatis pilgu üle kauge vee. :,:

Tere, Kertu

R. Annus

Tere... no tere, Kertu!
Hei, kas kuuled mind?
No tere, Kertu!
No kuidas läheb?
Tere, Kertu!
Ma seda uudist kuulnud,
uskumatu, eks?
No tere, Kertu!
Ei, ma sõbra juures olen.
Tere, Kertu!

Ta tervitab sind ka.
No tere, Kertu!
Ei, meil kahjuks plaanid teised,
eks kohtume me pea.

Ei, ärge segage vahele!
Hei, kas kuulete mind?
See jutt vaid meile kahele,
see jutt ei puuduta teid.

No tere, Kertu!
Mis sul nüüd on teoksil?
Tere, Kertu,
mis teinud sa?
No tere, Kertu,
sa peaga posti jooksid,
veidi nalja teeb ka.
Tere, Kertu!
Kas lähme koos nüüd kinno?
Tere, Kertu!
Jah, tegin lahkumise sammu.
Tere, Kertu!
Kõik mehed on sead,
ütlesid sa ammu.

Refr.: Ei, ärge segage vahele!
Hei, kas kuulete mind?
See jutt vaid meile kahele,
see jutt ei puuduta teid.
Ei, ärge segage vahele!
Hei, kas kuulete mind?
Te pange toru kohe hargile,
see jutt ei puuduta teid.

Tere, Kertu!
Ma pean sind nägema!
Tere, Kertu!
Ma väga palun sind!
Tere, Kertu!
Ei tea, mis tegema pean -
puruks kistud hing.
Tere, Kertu!
Tookord purjus peast -
Tere, Kertu! -
olin võõra tydrukuga.
Tere, Kertu!

Kas siis ei mõista sa,
rääkima sinuga pean.
Tere, Kertu!
Tere, Kertu!
Tere, Kertu!
TERE, KERTU!

Refr.: Ei, ärge segage vahele ... (2x)
TERE, KERTU!

Klaara ja Veera

Narva linnas pimeaias, hoia ja keela,
asutasid lõbumaja – Klaara ja Veera.

Akna ees olid satsid-pitsid, hoia ja keela,
akna taga väiksed litsid Klaara ja Veera.

kse ees oli risu-räsu, hoia ja keela,
nii et püksid katki kisu! Klaara ja Veera.

Ukse peal aga seisis kiri, hoia ja keela:
Matsid, ärge tulge ligi! Klaara ja Veera.

Meeleolu oli uljas, hoia ja keela,
kuni valge oli väljas – Klaara ja Veera.

Peole tulid uhked daamid, hoia ja keela,
koju läksid paljad raamid... Klaara ja Veera!

Pole enam Narvas litse, hoia ja keela,
lüksavad kolhoosis kitse Klaara ja Veera.

Sulle, Leyna

H. Karmo / B. Joel

Sind nägin ma peol,
tähed ja kuu
segasid päid ja äkki,
hopp, armastust siis
tunda ma sain!

Üksainuke öö,
jäänuks see nii,
olnuks kõik hästi,
sest, et stopp!
hoiatas mind
saatuslik aim.

Oo-ooo-ooh!

Refr.: Mis küll nüüd tegema pean,
mida lubama sulle, Leyna?
Kõik tunded maapõhja vean,
miks ei kõlba ma sulle, Leyna?
Nii vähe Sinust ma tean,
kuid ma elan vaid sulle, Leyna!

Rand, helendav liiv,
sinised veed,
päike kui suur ja kuldne
vokk, kohtume seal,
kõlas mu soov.
Kui nähes sind taas
purunes rõõm,
rabas mu kauneid plaane
šokk, teisega seal
lebasid koos.

Oo-ooo-ooh!

Refr.: Mis küll nüüd tegema pean ...

Kõik sisemas keeb,
tigidaks teeb,
elu on sünge, tühjus eel,
ei istu mul töö,
ei joo ega söö,
sest igatsen Leynat ikka veel.

Nii konutan toas,
kuigi ma tean,
pole mu hingepiinad popp.
Mõtete lend
lapsikult lai.

Kord tuled ehk veel
päeval või ööl,
aga mu mõistus ütleb: stopp!
Petan ju end,
unistan vaid.

Oo-ooo-ooh!

Refr.: Mis küll nüüd tegema pean ...

Elan vaid sulle, Leyna! (5x)

Saarepiiga (Liapotsa)

J. Steinfeldt

Keegi vanamammi teadis rääkida üht lugu
ja kinnitas, et see on saladus.

Ta ütles: „Pojuke, see tõsilugu,
vaid hoia endale, muidu tapab kadedus!”

Kuskil Hiiu-, Inglismaal või Saaremaal on piiga,
kel taevakarva loss, ta ise maailma miss.

Elab üksinda ja keegi pole näinud iial,
ta on Liapotsa-Viia-Greeta-Viiduški-Maria.

Üksinda on ta seal, kuskil väikse saare peal.

Üksinda saare peal kaunis piiga,
ta on Liapotsa-Viia-Greeta-Viiduški-Maria.

Ta kasvatavat aias taevakarva moone,
teda eraldada nende seast on võimatu.

Kui tänaval või turul müüb neid kauneid moone,
siis ise on ta vanaks eideks moondunud, oo, oo.

Ma ei võinud saladuseks jätta seda piina,
kõik üksikasjalikult andsin edasi.

Kui keegi kusagil taevakarva moone müüb iial,
ta on Liapotsa-Viia-Greeta-Viiduški-Maria.

Üksinda on ta seal, kuskil väikse saare peal.

Üksinda saare peal, kus ta mooniaeda peab.

Üksinda on ta seal, sellel väikse saare peal.

Üksinda saare peal kaunis piiga,
ta on Liapotsa-Viia-Greeta-Viiduški-Maria.

Liina kontsertiina

A. Barkalaja / E. Cantor

New York City's, Bronx'i linnas

moosekant on kõrges hinnas,

Liina üks on neist.

Kui sind kurbus, mure piinab,

kuula, kuidas kontsertiinal

mängib kaunis neid.

Ta mängib nõnda netilt,

et ümberilmatretil

käib igal aastal umbes kord või paar.

Kas Inglismaa või Hiina,

New York või Palestiina –

on Liina kõigi silmis superstaar.

Refr.: Nii on, et Liina ja ta väike kontsertiina
paljudel toob kadedust ja piina.

Ta mängib päeval-ööl,
teeb hirmsal kombel tööd.
Ta kõikjal läbi lööb –
ei ilmas leidu sellist neidu.
Ei sellest aru ma saa,
kuismoodi küll jõuab ta.
Hoolimata turukliimast
naeratades anda viimast,
et võiks elult võtta kõik.

Liina girlfriend Arabella
soovis elult miskit hella –
näiteks rikas mees
sobiks väga, oleks paras
kõrgelt sündind päevavaras,
elu peremees.

Ta kutsus külla šeiki
ja pruukis Liina meiki,
et õigesti saaks hinnatud talent.
Kui šeik siis mängust puhkas,
ta valjul häälel õhkas:
"Oh, Liina, hulluks teeb su instrument!"

Refr.: Nii on, et ...

Refr.: They say that Lena is the Queen of Palestina
Just because they like her concertina
Each movement of her wrist
just makes them shake and twist.
They simply can't resist
her music funny, gets their money.
Her laughing sounds like it should,
so rotten, it's really good.
All the girls they dress like Lena,
some wear oatmeal, some Farina.
Down old Palestina way.

Hei, Liis

P. Peetsalu / J. Lennon, P. McCartney

Hei, Liis, miks ruttad mul,
kui su pilku ma püüan tabada.
Ei saata luba, võitled vaid kõigi ees,
astud püstipäi sa kodu poole.

Hei, Liis, õnn saabub siis,
kui ma naeru su sinisilmades näen.
Ma võiksin su vastu olla hea poiss,
kui sa mulle vaid ulataks käe.

Refr.: :,: Arm kiirelt vist nüüd sinust läeb ...

Hei, Liis, palju,
liig palju vist sa talt ikka ootad. :,:

Hei, Liis, mul ütle nüüd,
keda loodad sa võita endale.
Miks nägin ma tookord üldse sind,
olla sinuta ei kuidagi suuda.

Refr.: Arm kiirelt vist nüüd sinust läeb ...

Hei, Liis. On läinud aeg.
Sinust möödun ja mõttes naeratan.
Kas arvata sa võisid, et läheb nii
ja et sõpru häid meist polegi saand.

Liisa, päikseline naine

H. Käo / Trad.

Sõitsin oma setukaga linna poole traavi,
ilm oli ilus nii, et tolmas tee.
Eespool, nägin, tüdruk astus maantee veeres kraavi,
tundsin teda kohe - oli Liisa see.

Refr.: :,: Liisa, päikseline naine,
Liisa, kaunisilmne naine,
Liisa, unelmate naine,
aga hobu oli väsind ja piip oli kustund. :,:

Võtsin Liisa vankrile ja sõit läks jälle lahti,
seal ta mul siis punetas kui ladvaõun.
Enam ma ei saanud muud, kui ainult Liisat vahti,
ohjad läksid meelest, aga rinnas oli kõu.

Refr.: Liisa, päikseline naine ...

Liisal olid juuksed nagu viljakõrred kuldsed,
silmad olid sinised kui potikaas.
Rinnad olid ilusad ja ümarad ja kõrged,
puusajooksu andis alles vaadata.

Refr.: Liisa, päikseline naine ...

Võtsin Liisal ümbert kinni, musu tahtsin võtta,
Liisa oli soe nagu värskel sai.

Aga selles ürituses jäin ma kohe hätta,
Liisa mulle plaks! vastu kõrvu löi!

Refr.: Liisa, päikseline naine ...

Lily

H. Karmo / B. Kaper

Kui vaikne muusika mängib,
siis Lilyst ma mõtlema pean –
nii lahket, siirast ja kelmikat
ma sõpra teist ei tea.
Kord ammu käisime koolis
ja hiljem õhtuti peol...
Me mõtetest ühised mõtted said –
ah, milliseid oli küll neid!
Ja viimases klassis, kui saabus mai,
koos armastus vallutas meid.

Kui vaikne muusika mängib,
siis Lilyst ma mõtlema pean –
nii lahket, siirast ja kelmikat
ma sõpra teist ei tea.
Kuid meidki lahutas saatus,
meil kirjad harvemaks jäid.
Ei tulnudki juhust, ei ristund teed –
nii silmist sind kaotasin ma.
Kuid südames igatsus noor on veel:
ah, Lily, kus viibid nüüd sa?

Lili Marleen

E. Kõlar / N. Schultze

Kasarmu ees tänaval, öisel kõnniteel
latern tookord säras, ta särab nüüdki veel
ja ootab, et me tema all
taas kohtuksime tänaval,
:,: kui siis, Lili Marleen. :,:

Latern oma kaitsel me õnne pühendas,
kauni tunni maitasel me varjud ühendas.
Mis sest, et rahvas möödus meist,
me nägime vaid teineteist,
:,: mu arm, Lili Marleen. :,:

Juba lahku viiski signaal meid õnneteelt,
kolm päeva kartsa siiski ei julgustand mu meelt.

Ehk küll su juurde ihkasin
ja lahkumist ma vihkasin,
:: mu neid, Lili Marleen. ::

Latern sinu sammu tunneb ikka veel,
kuigi mina ammu viibin kaugel teel,
ja ootab, et me tema all
taas kohtuksime tänaval,
:: mu neid, Lili Marleen. ::

Kui mul uni laugel, öisel puhkusel,
töotan sulle kaugelt kaitsekraavist veel:
kui igav hakkab laternal,
sind ootan jälle tema all,
:: kui siis, Lili Marleen! ::

Lili Marleen

H. Leip / N. Schultze

Vor der Kaserne,
vor dem großen Tor
stand eine Laterne
und steht sie noch davor.
Dort wollen wir uns wieder seh'n,
bei der Laterne wollen wir steh'n,
:: wie einst, Lili Marlene. ::

Uns'ren beiden Schatten
sah'n wie einer aus,
daß wir so lieb uns hatten,
das sah man gleich daraus,
und alle Leute soll'n es seh'n,
wenn wir bei der Laterne steh'n,
:: wie einst, Lili Marlene. ::

Deine Schritte kennt sie,
deinen schönen Gang,
alle Abend brennt sie,
doch mich vergaß sie lang
und sollte mir ein Leids gescheh'n -
wer wird bei der Laterne stehen
:: mit dir, Lili Marlene? ::

Aus dem stillen Raume,
aus der Erde Grund
hebt mich wie im Traume
dein verliebter Mund.

Wenn sich die späten Nebel dreh'n
werd' ich bei der Laterne steh'n
::: mit dir, Lili Marlene. :::

Lilla istus vangitornis

Trad.

Lilla istus vangitornis, aeg oli igav oota.
Nägi mammat tulevat seal mööda mereranda.

"Armas mamma, kallis mamma, lunasta mind välja!" –
"Millega ma lunastan, kui mul ei ole raha!" –

"Sul on kodus kolmed lehmad, pane üks neist panti." –
"Enne mina tütrest lahkun kui oma armsast lehmast!"

Lilla istus vangitornis, aeg oli igav oota.
Nägi papat tulemas seal mööda mereranda.

"Armas papa, kallis papa, lunasta mind välja!" –
"Millega ma lunastan, kui mul ei ole raha!" –

"Sul on kodus kolmed ruunad, pane üks neist panti." –
"Enne mina tütrest lahkun kui oma armsast ruunast!"

Lilla istus vangitornis, aeg oli igav oota.
Nägi peigmeest tulevat seal mööda mereranda.

"Armas peigmees, kallis peigmees, lunasta mind välja!" –
"Millega ma lunastan, kui mul ei ole raha!" –

"Sul on kodus kolmed laevad, pane üks neist panti." –
"Enne laevadest ma lahkun kui oma armsast pruudist!"

Lilly on naine

E. Krieger

Sõbrad, ma pean minema.
Ma ei viitsi täna istuda.
Kuju, koju lähen ma.
Tore oli vestelda.
Juttu, juttu ajada.
Aga nüüd ma pean koju minema.

Jah, ma hakkan minema.
Rõõmus süda, rõõmus pea.
Rõõmus, aga olen õigel teel.
Mis siin ikka salata,
Lilly juurde lähen ma,
Lilly on minu südames.

Refr.: Lilly on naine, kes mind ootab,
Lilly on ikka mulle truu,
Lilly laulab mulle unelaulu ka.
Lilly on ainus, kes mind mõistab,
Lilly ei riidle minuga,
et mul on täna jälle kartul suus.

Aga enne lahkumist
teeme väiksed dringid veel,
väiksed, mis sõpru väärivad.
Miks on elus ikka nii,
raske lahkumise piin,
aga nüüd ma pean koju, koju minema.

Refr.: Lilly on naine, kes mind ootab ...

Lenda, Linda

Kuldne Trio / D. Bohlen

Näe, kui väsin'd päevavalgus kaob
ja päike linna taha vaob
ning pesas uinub lind, väike Linda.
Siis sa, kallis, õrnalt paitad mind,
mu südant piinamas on hirm,
miks ära lendad sa, mu lind?

Refr.: Uinuv lind, rõõme täis, sinna lenda, lenda, Linda!
Öö on pikk, petlik näib, kuid sa, Linda, Linda, lenda!
Kõikjal koos linnud hoos, tantsi, Linda, Linda, Linda!
Elu vaid rõõme täis, Linda, lenda, lenda, lenda!

Ära lenda, lenda, Linda, lenda tagasi, mu Linda,
vaid minuga sa võid lennata seal.
Ära lenda, lenda, Linda, lenda tagasi, mu Linda,
kas otsima pean sind lindude seast?

Nüüd on jälle kätte jõudnud päev,
ma oma kallist lindu näen
ning jälle uinub ta, mu väike Linda.
Näe, mu väike tiivuline lind,
kuldpuuris hoidma pean ma sind,
ei enam linna lenda sa.

Refr.: Uinuv lind, ...

Linda, Linda

R. Sepper / M. Boesveld, P. Tetteroo, H. Van Eijck

„Jah” sa ütled, kui peaks ütleva „ei”.
Baarides su elu möödub, Linda.
Seebimulliga on võrdne su kleit
ning sa ei märkagi, et õnn nii lendab.
Loodus hääbub, sest et on september,
kuid ka sina ütle, miks küll nii.

∴: Linda, Linda, mu Linda,
Linda, Linda, ei näe sa muud,
kui vaid et laud on täis,
su ümber tants vaid käib,
kuid kiirelt noorus ta kaob kui tund. ∴:

Said sa tunda kuivõrd vastik on maik,
ärkad üles ning sul võõrad ümber.,
Läind on unelm, millest rõõmu sa said
oled üksik ning veel teiste teedel.
Miks sul tõeni jõuda tee nii pikk?
Ootad vastust, ootad, miks küll, miks

Linda, Linda, mu Linda,
Linda, Linda, ei näe sa muud,
kui vaid et laud on täis,
su ümber tants vaid käib,
kuid kiirelt noorus ta kaob kui tund.

Linda, Linda, mu Linda,
Linda, lind, jää, lill ja liiv.
Erake rumara
ahede putšiti
tšehere keku ma na
patši ni.

Linda, Linda, mu Linda,
Linda, Linda, ei näe sa muud,
kui vaid et laud on täis,
su ümber tants vaid käib,
kuid kiirelt noorus ta kaob kui tund.

Lola

M. Nuude / D. Novkovic

Ootasin sind ma, nüüd rahu leida kusagilt ei suuda ma.
Vaid veidi aega õnnes end tunda enne kui lahkusid sa.
Ringi nüüd käin ma neis paigus kõikjal, lootes sind leida seal veel,
meenub nüüd jälle see õnn, mille sa tõid mul, kuid viisid taas.

Refr.: :: Lola, oo, Lola, uskuda ei suuda ma,
Lola, oo, Lola, et lahkusid mu juurest sa. ::

Päevi nii halle möödub ja mulle üksainus mure jääb veel,
ootan sind aina, et kohtume jälle ja endiseks muutub kõik meil.
Ringi nüüd käin ma neis paigus kõikjal, lootes sind leida seal veel,
meenub nüüd jälle see õnn, mille sa tõid mul, kuid viisid taas.

Refr.: Lola, oo, Lola ... (2x)

:: Hei, Lola, hei, Lola. ::

Lola

J. Sütt / R. Davies

Üks mõte juba tõustes pähe löi,
veel mu hommikune kohv köögis jahtuda võib,
see on Lola, kes õuel mind ootab.
On harjumus jõud, mille sarnast ei tea,
ja seepärast söömata end minema sean,
see on Lola, kes õuel mind ootab.
Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.

Kui rikkis on lift, ei jää pooleli sõit,
mööda käsipuud alla ennast aidata võin,
see on Lola, kes õuel mind ootab.
Ei minutit rohkem ilma Lolata saa,
ukse tagantkäte sulgen nii, et puruneb klaas,
see on Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.
Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.

Ma juba aastaid pean sinu luugi ees reas,
hommikuti seisma teiste seas.
Kuid tean, et ainsana järjekord siin,
mind viimaks siiski sinuni viib.
Eemalt ma tuttavat saginat näen,
meestehulk, kõigil läikivad kopikad käes,

see on Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.
Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.

Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola,
Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.

Üks Noorte Hääl,
üks Rahva Hääl,
üks Kodumaa
ja see ongi kõik.
Kui ajaleht käes, saagi minema viin.

Kas tuiskab või tormab või hanged on maas,
on harjumus jõud, mille vastu ei saa,
see on Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.
Kas tuiskab või tormab või sajule seab,
oma ajalehed Lola käest saama ma pean,
see on Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.

Ma juba aastaid pean sinu luugi ees reas,
hommikuti seisma teiste seas.
Kuid tean, et ainsana järjekord siin,
mind viimaks siiski sinuni viib.
Harjumuse jõud, mille sarnast ei tea,
ma ajalehest värskena lugu vaid pean,
see on Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.
Lo-Lo-Lo-Lo-Lola.

∴: Lola, Lo-Lo-Lo-Lo-Lola,
Lo-Lo-Lo-Lo-Lola. ∴:

Lotta – Liisa

A. Barkalaja / Trad.

Elu pole naistest rikas mul -
pruute tean ma ainult kaht,
üht neist kohtad Glasgow sadamas,
teisel koduks Käsmu laht,
oh poiss, teisel koduks Käsmu laht.

Lottat nägin viimati Glasgows,
Issa rist ja taeva arm!
Aga kes tegi vea, näppis Lottat, nägi pea
kuivõrd lähedal tal surm,
oh poiss, kuivõrd lähedal tal surm.

Liisa tasane on nagu luik,
justkui taevaingel näib.

Olen näinud ise ma - lõvid talleks muutuvad
kui ta küla vahel käib,
oh poiss, kui ta küla vahel käib.

Süda pooleks läeks kui sunnitaks -
ühe neist pean valima.
Oleks Jumal hea mees, kahest piigast ühe teeks
hetkegi ei kõhkleks ka,
oh poiss, hetkegi ei kõhkleks ka.

Elu pole naistest rikas mul -
pruute tean ma ainult kaht.
Üks neist elab Glasgow sadamas,
teisel koduks Käsnu laht,
oh poiss, teisel koduks Käsnu laht.

Liverpool Lou

L. Saatpalu / D. Behan

Refr.: Oo Liverpool Lou, lovely Liverpool Lou,
vägisi silmad veele kisub õel põhjatuul.
Hetkeks su kiharaid riivas minu suu,
ei sind unusta iial, oo Liverpool Lou!

Kui ma tänaval kõnnin, sabas plikad ja põnnid,
kõik naervad mu üle, ei saa ümber ei üle.
Kui mind tuntakse ära, kohe saan ärtust ära,
sest ma kõigile räägin, mul on Inglismaal pruut.

Refr.: Oo Liverpool Lou ...

Me tantsisime restos, Austraalia ESTO-l,
tegid mulle sa välja, küll sai hirmsaste nalja,
aga hommikul koju kärkis sind vanaonu
sinna Liverpooli linna, kus su isal on pood.

Refr.: Oo Liverpool Lou ...

Liverpool Lou

Dominic Behan

Refr.: Oh Liverpool Lou, lovely Liverpool Lou,
Why don't you behave just like other girls do?
Why must my poor heart keep following you?
Oh, stay home and love me, my Liverpool Lou!

When I go a-walking, I hear people talking,
School children playing, I know what they're saying.

They're saying you'll grieve me, that you will deceive me,
Some morning you'll leave me, all packed up and gone.

Refr.: Oh Liverpool Lou, lovely Liverpool Lou ...

The sounds from the river keep telling me ever
That I should forget you, like I'd never met you.
Oh, tell me their song, love, was never more wrong, love,
Just say I belong, love, to my Liverpool Lou.

Refr.: Oh Liverpool Lou, lovely Liverpool Lou ...

Meie Mall

H. Karmo / A. Oit

Meie Mall,
kuis nina püsti tal!
Seljataha sain kooli,
olen nüüd tark ja suur.
Vaat kus Mall,
mis mõtted peas on tal!
Rohkem tööst ma ei hooli,
elus on küllalt muud.
Eks mamma teeb söögid,
kleidid tädide hool.
Ning peale raha papa käest
ehteid saab onude poolt.
Oo, ma tean,
et olla noor on hea –
maailm minu ees lahti,
mehed kui marjad peos.
Nõnda läeb
tal päeva järel päev –
autosõidud ja kohvik,
kinod ja tantsupeod.

Meie Mall,
näe, nina longus tal...
Mind ei kosinud Harald,
tuli ja läks ka Rein.
Vaat kus Mall,
või nõnda juhtus tal.
Lõpuks kadus ka Kaarel –
üksinda jälle jäi.
Eks mamma teeb söögid,
kleidid tädide hool.
Ning peale raha papa käest

ehteid saab onude poolt.
Aitab see,
kui silmad lahti teed –
hoopis paremat õnne
elu on kõikjal täis.
Sul on käed,
neil otsi tööd, siis näed –
virgad alati hinnas,
:: leiavad sõpru häid... :::

Mall

Rahvalik

Mall oli kena neiu ja õitses nagu roos,
kõik armastus-ilu oli tema sees koos.
Üksainus asi see aga ei meeldinud emale,
et Mallekene liiga õrn on poistele.

Refr.: ::;Ehk küll kuum on Malle süda ja pahandab ka ema,
küll Mall juba teab, mis maitseb hea. ::;

Oh Malleke, mu tütar, Sina usu ikka mind,
poiss kuri nagu madu, ta ju salvab Sind.
Et tõesti tõsi see, seda kinnitada võin,
sest noores põlves ise seda tunda sain.

Refr: Ehk küll kuum on Malle süda ...

Kuid Mallekene naerab ha-ha-ha-ha-haa,
kui lugu tõesti nii, siis püüad asjata.
Kui naabripoissi mind suudles ja jäi elusse,
ei see paha või siis teha ju ka minule.

Refr: Ehk küll kuum on Malle süda ...

Naabri Mari

K. A. Hermann

Kuula, kus naabri Mari laulab,
nõnda, et ööbik teda kuulab.
Ei nii lõo lõõritse, naabri Mari laulab,
ega ööbik häälitse, naabri Mari laulab.

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
naised ei hakka sõnutsema.
Kõik nad tahtvad kuulata, naabri Mari laulab.
Himu ühes huulata, naabri Mari laulab.

Lõbusat naabri Marist neitut
loodavad mõrsjaks saada peiud,
et saaks koju linnukse, kes nii kaunilt laulab,
korjab hingest pinnukse, sest et ikka laulab.

Maria pärast

L. Tungal / N. Murray, P. Callander

Koidab, koidab see päev,
mida viimsena näen,
hukule vastu ma kohtusse läen.
Siiski hirmuta tulen ma siia.
Kõik, mis tegin su pärast, Maria!

Aknad riivitas linn, nähes saabumas mind.
Tühjaks tänavad jäid,
neil ma üksinda käin, hing on külm,
pihus relv, meel vaid loojangust hell.
Süda leinamas sind, mu Maria,
minu rüvetet kallis Maria!

Maksab nuga noa eest, tasub eluga mees,
tean, et hukkub üks mees minu armsama eest.
Kõik vaid tegin su pärast, Maria.
Sinu pärast on kõik vaid, Maria!

Viimaks üksikul tänaval kätte ta sain,
kohtasin meest, kelle saatuseks jäin.
Meel nii selge ja külm kui ei iial,
maksin kätte su eest, mu Maria!

Maagi vappus ta all, tõusis tolmutpilv hall.
Kiirelt saabus ta surm, karm ja õiglane lõpp.
Kergelt saabus ta surm, kergelt laabus ta lõpp,
palju kergemalt küll kui Marial,
kõik vaid tegin su pärast, Maria!

Maksab nuga noa eest, tasub eluga mees.
Tean, et hukkus üks mees minu armsama eest.
Jah, nii tegin su pärast, Maria.
maksin kätte su eest, mu Maria!

Koidab, koidab see päev ...

Maksab nuga noa eest ...

Hüvasti, Maria

V. Ojaverre / E. Dimitrov

Vaata Maria , jääb seltsiks sulle päikene
ja selgem taevas, kui see, mis ootab mind.
Siiski, Maria, ka siin võib tulla äikest veel
ja sellepärast ma palun, hoia end.

Kui ootad kirja, siis homseks jäta pisarad.
Kiri, Maria, võib kaua olla teel.
Kui ootad kirja, võib tulla see ka mulla alt,
kuid ära usu, et saatmata jäi see.

Refr.: Kui me ei kohtu, jää terveks, Maria,
meid lahku viia võib igavene öö.
Mis ka ei juhtuks, pea meeles, Maria,
all sinu südant me poja süda lööb.

Mailmas niigi on liiga palju nutetud,
näib, et on pisar tulus väljamüük.
Ma tean, Maria, kui armastust on petetud,
siis meie hinged ei kannu seda süüd.

Kui ootad kirja ...

Refr.: Kui me ei kohtu ...

Maria-Helena

V. Ojaverre / N. Kalogjer

On kauneid tütarlapsi palju meie linnas
ja kauneid kohti, mis rõõmustavad meelt.
Meeldiv õhtul on jalgsi koju minna,
ma vaatan neide ja vaateaknaid teel.

Kas seisma jäin siis tummaks löödud hinnast?
Või vaatles mind linna peegelpanoraam?
Kui hetkeks vaid, et imetleda ennast
ja mu kõrval peatus (üks) üpris kena daam.

Refr.: Oo, Maria, Maria-Helena,
sa oled looduse võluvaim kapriis.
Oo, Maria, Maria-Helena,
oled soov, kes kõik korralt kaasa viis.

Mind salvas esmakordse tunde kauge kuma,
et polnud sa mu arglik tütarlaps.

Olin valvas, kuid mitmel isal-emal
just nagu kiuste on olnud veetlev laps.

Su võlu ees ma vaimustust ei varja.
Sa oled kaunim, kui üldse olla võib.
Kristalsest ööst ma saadan teele kirja
ja paarist sõnast saab selgeks sulle kõik.

Refr.: Oo, Maria, Maria-Helena ...

Maria-Louisa

V. Salumets / E. Lindhal

Vastu külmi rannakive vahutades laine taob
ja kaugelt toob ta mulle terviseid.
Ma seisan rannal, valu täis on rind,
sest enam minu kõrval pole sind;
on muutund rand ja meri kui viimati siin seisime.

Maria-Louisa! kaugusse kaigub.
Maria-Louisa, peagi kõik vaibub.
Päikene viimasid kiiri veel heidab,
peagi mu eest end laintesse peidab.
Tahaksin kord sind üles veel leida,
kuid lõpeb päev.

Maria-Louisa! Maria-Louisa!

Õhtu vajub hämarusse, veelkord vaatan kaugusesse,
tean nüüd, et iial sa ei tule siia tagasi.

Miks see kõik läks nii?

Kas tõesti jääb vaid piin?

Leidub teisigi,

kuid milleks nad kui vajan ainult sind

Maria-Louisa! kaugusse kaigub.
Maria-Louisa, peagi kõik vaibub.
Tardunud õhk mu väsimust toidab,
kõrguses kuu nii hallikalt loidab,
peagi ta kaob, uus päev juba koidab,
veel seisan siin.

Maria-Louisa! Maria-Louisa!

Maria-Louisa! Kaugeneb lootus.

Maria-Louisa! Milleks see ootus?

Maria-Louisa, jätsid mind sootuks!

Maria-Louisa!

Mari-Eliisa

M. Ligi / H. Bouwens

Saarelt, sealt kaugelt saarelt,
kust leidsin ükskord ma kallima.

Ei siis veel teadnud ma,
et võin nii armuda.

Möödub, aeg kiirelt möödub,
kuid mõtteist välja sind eal ei saa.

Mil taas kord leian tee su juurde ma?

Refr.: :, Mari-Mari-Mari-Eliisa,
mu südames sa ainsaks jääd,
su naeratus kui Mona Lisal,
mul meelest iialgi ei läe. :,

Kuusteist, kui olin kuusteist,
sind palusin ma tantsima.

Ei siis veel teadnud ma,
et sind kord suudlen seal.

Möödub, aeg kiirelt möödub,
Kuid mõtteist välja sind eal ei saa.

Mil taas kord leian tee su juurde ma?

Refr.: Mari-Mari-Mari-Eliisa...

Marie-Elaine

H. Karmo / H. Bouwens

Rahvas ammugi ootab. On täna sul pulm, Marie-Elaine.

Aga paistab, et saatus su vastu nii julm, Marie-Elaine.

Puudub ikka veel peig, kuigi pulmad on jõus, Marie-Elaine.

Ma ehk asendaks peigmeest, kui oleksid nõus, mu kallis Marie-Elaine.

Sulle see ehk veidi imelik näib,

et su peigmees saabumata jäi,

kuid loodan, et andestad sa,

kui oma patu üles tunnistan –

su peiu eile kirja minult sai,

kus sinu nimel seisis vaid,

et jätad ta maha

ja pulmi ei taha

ja et minust saab su mees...

Kannan sind kätel. Mis vajad sa veel, Marie-Elaine?

Elu seitsmendas taevas meid ootamas eel, Marie-Elaine.

Anna andeks mu tembud, kui anda vaid saad, Marie-Elaine,

küllap näed, et meist tulla võib õnnelik paar, mu kallis Marie-Elaine!

Sulle see ehk veidi imelik näib ...

Kannan sind kätel ...

Marie Marie

H. Käo / D. Alvin

Marie, Marie,
kui sul koolitöö on tehtud, eks kiirusta siis,
nurga peal ootan sind, Marie, Marie.

Marie, Marie,
koolikleit nüüd viska nurka ja kiirusta siis,
ruttu teksad jalga vea, Marie, Marie.

Ja siis meil terve öö
koos on olla hea,
tantsusaalis kui vaid vastu pead.

Marie, Marie,
heida peast igav teadus ja unusta kool,
nurga peal ootan sind, Marie, Marie.

Marie, Marie,
sind ju paps ja mamps ei keela eks kunagi vist,
olid noored nemadki, Marie, Marie.

Marie, Marie,
oled üle saali plika kindlasti siis,
kõigi pilgud sinu peal, Marie, Marie.

Ja siis meil terve öö
koos on olla hea,
tantsusaalis kui vaid vastu pead.

Marie, Marie,
homme jälle koolipingis sul hindeks on viis,
sinult maha kirjutan Marie, Marie.

Marina

H. Karmo / R. Granata

Refr.: Marina, Marina, Marina, sa päikese endaga tood.
Marina, Marina, Marina, kuid valgus ka varjusid loob.
Kui sind koju saadan, iga kord ma loodan,
ühtainsat sõna ootan, mis jäädavalt seoks meid.
Aga näib, et sulle meeldib vaba olla.
Miks muidu vastad mulle sa ikka: ei, ei, ei!

Kas tõesti te ei tunne veel Marinat,
ei teagi, kuidas ta mu südant piinab?
Kõik näevad und, kuid mul on uni läinud -
Marina peale mõtlema ma pean.
Tal juuksed on nii säravad ja pruunid,
kui soe ja sume vaikne õhtu juunis
ja kui ta mulle korraks otsa vaatab,
on selleks korraks tuju jälle hea.

Refr.: Marina, Marina, Marina ...

Marta

Marta, silmad sul on kui tähed ...
Marta, nõnda säravad nad!
Marta, kaugel võõrsil mu mõtted
Ja kõik mu igatsused
ainult sul viibivad.

Marta, sinu silmade sära,
Marta, ühte ütlevad mull':
Marta, minu kaasaks pead saama,
siis mu juurde sa jääd
terved päevad ja ööd!

Oo Marta! (3x)

Marta, sinu silmade sära,
Marta, ühte ütlevad mull':
Marta, minu kaasaks pead saama,
siis mu juurde sa jääd
terved päevad ja ööd!

Punapea Mary

H. Käo / Trad.

Refr.: Oh, punapea Mary, sinu leegitsev juus
on süüdanud leegi minu lihas ja luus.

Sind nägin ma suitsuses kohvikus,
„Narsaani” seal limpsisid.
Sind vahtisin, kustunud sigaret suus,
ja külmalt sa lahkusid.

Refr.: Oh, punapea Mary ...

Ja teine kord nägin sind trammi peal,
kus istet sul pakkusin.
Läks silme eest mustaks,
kui keeldusid seal ja tuimalt sa lahkusid.

Refr. Oh, punapea Mary ...

Ja kolmandal korral, kui Pihkva rong
kui saatus meid kokku viis.
Siis viivuks mind müksas su silmade tung
ja jälle sa lahkusid.

Refr. .: Oh, punapea Mary:

Hallo, Mary-Lou

H. Karmo / G. Pitney

Refr.: Hallo, Mary-Lou,
naerusuu –
kord salamahti sinust laulu lõin,
kuid nüüd, Mary-Lou, sind saata võin,
õhtu eel
puiesteel,
Mary-Lou.

Igapäev ma teda näen,
sest kui töölt ta koju läeb,
siis minu maja eest viib mööda tee.
Ning kui aknal seisan ma,
kohe rõõmsalt viipab ta
ja mulle hiiglamoodi meeldib see.

Refr.: Hallo, Mary-Lou ...

Seljas võluv kleit on tal,
kenad kingad, kirju sall –
jah, Mary-Lou on printsess minu jaoks!
Temast und näen tihti ma,
mõtteid, tundeid täidab ta –
mis teeksin, kui see rõõm mu elust kaoks?

Refr.: Hallo Mary-Lou ...

Matilda

H. Käo /H. Belafonte

Refr.: Matilda, Matilda, Matilda, Matilda,
Matilda viib kõik su raha ja kaob laia ilma.

Kui sa ei tunne Matildat veel,
rõõmus olla siis võib sinu meel,
sest et Matilda viib kõik su raha ja kaob laia ilma.
Ja nii ma laulan, et ...

Refr.: Matilda, Matilda ...

Ta oli mesimagus alguses
ja mina kõrvust saati armu sees ...
nojah - Matilda viib kõik su raha ja kaob laia ilma.
Ja nii ma laulan, et ...

Refr.: Matilda, Matilda ...

Raha peidus oli madratsi all,
ei see leidmata jäänud tal
sest Matilda viib kõik su raha ja kaob laia ilma.
Ai-ai-ai!

Refr.: Matilda, Matilda ...

Oo, siis lõbu oli laialt meil.
Nüüd võin hoiatuseks öelda teil
et see Matilda viib kõik su raha ja kaob laia ilma.
Ja nii sa laulad, et ...

Refr.: Matilda, Matilda ...

Tantsiv Matilda

H. Karmo / M. Cowan

Seisma lõbus hulkur jäi külakõrtsi ees,
laul oli iidse akaatsia all.
Seal ta istus ja laulis kuni lõuna pajas kees –
tütarlaps kõrtsist näis meeldivat tal:
“Väike Matilda, kaunis Matilda,
tantsime valssi Matilda nüüd koos!”
Nii ta laulis ja kutsus kuni lõuna pajas kees:
“Tantsime valssi, Matilda, nüüd koos!”

Lambur tuli ratsa, seisma jäi kõrtsi ees,
ratsu akaatsia varju seal viis.
Ning ta istus ja ütles rõõska piima paludes
nii nagu ikka Matildale siis:
“Väike Matilda, kaunis Matilda,
tantsime valssi, Matilda, nüüd koos!”
Ning ta istus ja ütles rõõska piima paludes:
“Tantsime valssi, Matilda, nüüd koos!”

Lõpuks sõdur seisma jäi sama kõrtsi ees,
paiga akaatsia all leidis paun.
Kannu õlle eest penni lubas anda sõjamees,
enne kui teistega liitus ta laul:

“Väike Matilde, kaunis Matilde,
tantsime valssi, Matilde, nüüd koos!”

Kannu õlle eest penni lubas anda sõjamees:
“Tantsime valssi, Matilda, nüüd koos!”

Mõnusasti kestis valss külakõrtsi ees,
meelest Matildal kõik muu kadus siis –
õnneankur jäi jooksuma, lõuna pajas põhja kees,
päikese käes lõpuks hapnes ka piim.

“Väike Matilda, kaunis Matilda,
tantsime valssi Matilda nüüd koos!”

Õlleankur jäi jooksuma, lõuna pajas põhja kees...
“Tantsime valssi, Matilda, nüüd koos!”

Melanie

L. Tungal / A. Bause

Hommik möödub hallilt. Kassasse metalli
hetkedega segiläbi langeb.

Tänav sajus vettib. Seisab teispool letti
Melanie, kes nõöpe pakib rangelt.
Ja kui saab müüdnud viimne nõöp,
siis väike neiu sädelema lööb.

Refr.: Terve päev, päev, päev piiga elab nii,
et ta ei, ei ei silma puutu.

Õhtul näen, näen, näen – muutub Melanie,
kui hoopistükkis teiseks neiuks muutuks.

Nööbid, niidid, lukud ununevad ruttu,
kui saab lukku pood ja õhtu jõuab.
Hoopis teised hooled on teel kodu poole
Melaniel, kes kõiges korda nõuab.
Ta meelest kaob siis viimane kui nõöp,
kui väike neiu üles enda lööb.

Refr: Terve päev, päev, päev ...

Kuju kui küpressil, huuled nagu kressid,
juuksed nagu rukkipõllulained.
Kõnnib kõigist mööda, keegi ei või öelda,
et see on seesama range naine.

Kes möödub, see küsima peab: „Kes, kes,
kes on see väike nõopide printsess?”

Refr: Terve päev, päev, päev ...

Melanie

A. Bause / D. Schneider

Als wir zwei uns trafen, lachte nur die Sonne.
Keiner glaubte, dass wir uns mal streiten.
Vierzehn Tage später: Aus war's mit der Wonne.
Plötzlich konnte sie mich nicht mehr leiden.
Ich weiß bis heute nicht, wieso.
Ich weiß nur, ohne sie werd' ich nicht froh!

Und ich lauf', lauf', lauf' nur zu Melanie!
Und ich kauf', kauf', kauf' rosa Nelken!
Oh, mach auf, auf, auf, schöne Melanie!
Mein Herz und meine Nelken woll'n nicht welken.

(Ülejäänud sõnad tuleks salvestuselt maha kirjutada, esitaja Thomas Lück)

Ritter ja Minna

Rahvalik

Roosiaias istus Ritter Minnaga,
juttu nemad vestsid hirmsast sõja-aast.
Ritter ütles Minnal: "Sõtta võetak mind,
maha pean jätma, kallikene, sind!"

Hale siis küll oli neil seal lahkuda,
tüki aega nutsid kaelastikku nad.
Minna maha langes minestusesse,
Ritterit ta hüüdis kurva häälega.

Ritter Minna võttis, allikale viis,
sõrme vette pistis, rinnal tilgutab.
Minna sinisilmad lahti läksivad,
taeva poole üles kurvvalt vaatsivad.

Äkki läbi õhu suurestükipauk
nende kõrvu kostis, neid seal lahutas.
Ritter ruttu kargas hobu selga nüüd,
viimast korda andis Minnale ta suud.

Minna sinisilmad kaua vaatsivad,
kuni metsaladvad katsid kallima.
Värvatest sisse sõitis ratsamees,
Minna ette astus, lahkelt teretas.

Minnal kirja andis musta äärega,
kiri oli kinni musta lakiga.
Minna kirja vaatas, ära ehmatas,
kirja seest ta leidis surma sõnumi.
Ritter oli surnud sõjalahingus,
võideldes ta langes ritterite eest.

Molly Malone

J. Yorkston

In Dublin's fair city
Where the girls are so pretty
I first set my eyes on sweet Molly Malone
As she wheeled her wheelbarrow
Through the streets broad and narrow
Crying: "Cockles and mussels, alive, alive, oh!"
Refr.: "Alive, alive, oh, alive, alive, oh!"
Crying "Cockles and mussels, alive, alive, oh!"

She was a fishmonger
And sure 'twas no wonder
For so were her father and mother before
And they both wheeled their barrows
Through the streets broad and narrow
Crying: "Cockles and mussels, alive, alive, oh!"
Refr.: Alive, alive, oh ...

She died of a fever
And no one could save her
And that was the end of sweet Molly Malone.
Now her ghost wheels her barrow
Through the streets broad and narrow
Crying: "Cockles and mussels, alive, alive, oh!"
Refr.: Alive, alive, oh ... (2x)

Moonika

L. Tungal /A. Valkonen

Põld ei kannu ainult leiba,
vaid ka kollast tuld -
põld ei ole ainult muldne maa.
Näe, laps põllul lilli leiab -
leeki pillub muld ...
päev neid ära puhuda ei saa.

Refr.: :, Moonika, Moonika ja moonid.
Mooniga Moonika tuult kroonib.
Kroonib laps kuningaks
just tumma tuule ... :,

Ja see tüdruk lilli põimis,
kuni mõista võis:
moonid on vaid rohi vilja seas.
Ainult tuul, kes kõikevõimas,
troosti talle tõi,
kandes habrast moonikrooni peas.

Refr.: Moonika, Moonika ...

Vaid sina, Niina

R. Valgre

Olid alles väike, kui läksin,
nüüd tulin kaugelt tagasi taas.
Sa sirgund neiuks imekauniks
ja öelda sulle saan:

Vaid sina, Niina, oled see,
kes õnne mulle tuua võib,
ent kui sa tunded kingid teisele,
mu unelmad siis kaovad kõik.

Vaid sina, Niina, valgustad
mu käike pimedalgi ööl,
ent kui must lähed ära kaugele,
siis peagi rändan eksiteel.

:, Ei suuda ma sõnadega öelda,
kuidas sind ma armastan.
Sa seda ära mulle keela,
et mul vastu naeratad.

Vaid sina, Niina, oled kõik
mu päike, mu kevade, mu mai,
vaid sinust, Niina, oleneb
kas õnnelikuks saan või ei. :,

Paula, sul on poisipea

A. Trilljärvi / P. Tammeveski

Kui Paula oli lapseas,
tal olid blondid juuksed peas,
nii ilusad ja kähharad,

kui päiksekuld, nii säravad.
Siis koolis käies kandis ta,
neid ikka pika patsina,
kuid kevadel, kui algas mai
ja Paula juba preiliks sai,
siis ühel päeval tänaval
ma nägin: poisipea on tal.

Refr.: Paula, sul on poisipea,
kuis meeldid mul, sa vist ei tea.
Sa oled nagu kullerkupp,
millel varre otsas ilus nupp.
Paula, sul on poisipea
ja see on selleks väga hea:
kui algab meie tantsutuur,
ei takista frisuur.

Nüüd Paulal aastaid möödunud,
kuid poisipea tal säilinud.
Et juustes tekkind hõbedat,
siis need tal värvilt muutuvad.
Ta heleblond on kevadel
ja ruugeks muutub sügisel
ning talvekuu kui käes meil just,
siis Paula pea on süsimust.
Ükskõik, kas nii või teisiti,
mul Paula meeldib alati!

Refr.: Paula, sul on poisipea ...

Pille-Riin

T. Trubetsky / A. Vainola

Taevas sinetav ja hämar,
kuhugi on kadund kuu.
Sulalumine on tänav,
akna all on raagus puu.
Lume sisse pikad triibud,
teinud sinu Soome kelk.
Nukralt seljatoele liibud,
silmis äraolev helk.

Refr.: Pille-Riin, Pille-Riin,
kohtume me täna siin,
õhtusinas laternate all.
Pille-Riin, Pille-Riin,

lapsepõlv on möödas siin,
varakevadisel tänaval.

Sul on suvepäike põues,
kevadõhtu on su vend.
Soovin, et siinsamas õues,
riietaksid lahti end.
Päästad mantli hõlmad valla,
kleidinööbid lahti eest.
Tulvaveega rentslist alla,
häbelikkus kaob su seest.

Refr.: Pille-Riin, Pille-Riin ...

Seisad lumes, nagu loodi,
tead, et tahan tulla ma
sinu tuppa, sinu voodi
sinuga koos hullama.
Tänasest on saanud eile,
triibulisse patja pead
surume ja tundub meile,
inimesed kõik on head.

Refr.: Pille-Riin, Pille-Riin ...

Hommikuses päikses aga,
sinisilmad lahti teed.
Kuulata, kuis akna taga
rõõmsalt vulisevad veed.
Ära mulle silma tüki,
päikene, va pudrusilm.
Läbi väikse klaasitüki
roheline näib maailm.

Refr.: Pille-Riin, Pille-Riin ...

Renata

J. Veski / A. Cortez

Refr.: Renata, Renata, Renata,
ei sind saa jätta ma vaatamata.
Renata, Renata, Renata,
kui tuled vastu kõrk ilme näol.
Renata, Renata, Renata,
kes see su järgi siis õuel vaatas,
Renata, Renata, Renata,
kas sul ei meenu siis naabripoiss?

Kas mäletad kui hoovinurgas kaklesid
ja ema kuri hääl sind ikka tuppa viis
ja naabripoisid tulid meie õuele:
kus on see plika, kes auto meilt viis?

Refr.: Renata, Renata, Renata ...

Ma pissitasin sind me õuel põõsa all
ja ühtne liivakast meil oli mõlemal.
Nüüd daamiks oled saanud, kõnnid mööda must,
kas ma ei vääri sinult siis muud?

Renata, Renata, Renata,
ei sind saa jätta ma vaatamata.
Renata, Renata, Renata,
kui tuled vastu kõrk ilme näol. (2x)

Riiva

Rahvalik

Elas korra Tartus vana juut,
juut see oli vaga ja ka truu,
tema armas naene
tihti üksipäene
palus taevataadilt õnnistust.

Eide palv ei läinud kaduma
taevataat see võttis õnnista,
kinkis juudil tütre
nimeks pandi Riiva
kõik olid Riivast vaimustud.

Refr.: Kõik laulsid: "Riivake,
sa mulle musike.
sa oled ilusam kui õrnem õis.
su silmad ilusad, su juuksed kenemad..."
ja Tartus laulis Riivast iga mees.

Riivakene sirgus suuremaks,
juba talle meeldis Klempner Max.
Riiva teadis seda,
Max nii armas, kena,
teda kõigest hingest armastab.

Aga armuaeg oli üirike,
Max see kinkis oma südame
rikkal juudi tütrele,

ilusad Rebeccad
ja siis tegid pulmad toredad.

Refr.: Kõik laulsid ...

Nõnda sai siis Riivast eludaam
huvi talle pakkus kinodraam,
sääli cafe "Novitzky", kus sai lõbu tihti,
Bürgerumsel, "Werner", "Automaat".

Kurvalt lõppes Riiva eludraam,
Tartu linna kuulus lõbudaam.
Emajõe laened
võtsid vastu vaese,
juudi tütre Riiva korjuse.

Refr.: Kõik laulsid ...

Roosi

H. Käo / T. Kõrvits

Refr.: Oh, Roosi, Roosi, Roosi -
naine nagu kohev heinasaad.
Oh, Roosi, Roosi, Roosi,
kohevaks sa mindki poputad.

Köögis kastrul kaloritest paisub,
hullumoodi pungis külmakapp.
Miski meil ei lähe iial raisku,
kõik saab seeditud meil tip ja top.

Refr.: Oh, Roosi, Roosi, Roosi...

Iga päev me seitse korda sööme
vennaihugi hapukapsastes.
Samapalju kordi sisse aame
angerjaid me marinaadides.

Refr.: Oh, Roosi, Roosi, Roosi...

Öösel aga teineteise kaisus
vahukoorekukleid maitseme.
Unenäod on roosad meil ja raisus -
armastus ehk liialt pekine.

Refr.: Oh, Roosi, Roosi, Roosi...

Kitsaks nii jääb kahekordne maja,
lõssi vajub luksuslimusiin.
Ütle, Roosi, mis meil veel on vaja
või ma pagen padrikusse siit.

Rosalinda

A. Meelind, K. Pihelgas / K. Pihelgas

Osariigist osariiki mööda raudset teed
veereb üksteist vagunit ja vedur nende ees.
Seal pehmes luksusvagunis üks sinisilmne daam,
on Rosalinda nimeks tal ja kuulsust kapaga.

Refr.: :, Oo, Rosalinda, Rosalinda, Rosalinda, Rosalind,
viiskümmend nukrat farmerit jäid taga nutma sind. :,

On rongi lõpus vanaeit, kel hirmus terav keel,
ja samast linnast pärit ta, kus Rosalinda teel.
Ja täpsed andmed teada tal, et ükski rikas mees
ei suuda kõrtsist mööduda, kus Rosalinda sees.

Refr.: Oo, Rosalinda ...

Kuid järsku kõlas piu ja pau ja seiskus rongi hoog.
Seal elu muutus põnevaks, sest möödus eskadron.
Ja teispool rongi kakerdas indiaanlaste brigaad
ning nottisid seal teineteist just läbi rongi nad.

Refr.: Oo, Rosalinda ...

Nüüd rongi seinad hõredad ning vaibund nutt ja naer.
On elus ainult vanaeit, ka temal tuleb aeg.
Ja juhuslikult surma sai ka kaunis baaridaam.
Oli Rosalinda nimeks tal, nüüd temast laulan ma.

Refr.: Oo, Rosalinda ...

Roseanne

A. Barkalaja / rahvalik

Refr.: Bye-bye, bye-bye, bye-bye, bye-bye,
bye-bye, mu Roseanne!
Bye-bye, bye-bye, bye-bye, bye-bye,
ära mind homme oota!

Koos veedetud aeg oli lõbus ja pikk,
bye-bye, mu Roseanne.
Mind kai ääres ootavad mehed ja prikk,
ära mind homme oota.

Refr.: Bye-bye, bye-bye ...

Uus päev veel ei koida, veel maalt puhub briis,
bye-bye, mu Roseanne.

Veel maitseme veini ja armu kuid siis
ära mind homme oota.

Refr.: Bye-bye, bye-bye ...

Oo, Roseanne, magus Roseanne,
bye-bye, mu Roseanne.

Sind ma alati armastan, kuid
ära mind homme oota.

Refr.: Bye-bye, bye-bye ...

Sul luban kord koju meid toob pärituul,
bye-bye, mu Roseanne.

Taas võime siis joobuda üksteise suult,
ära mind homme oota.

Refr.: Bye-bye, bye-bye ...

Sally Brown

A. Barkalaja / rahvalik

Oo, Sally Brown elab New York City's,
wei-hei, miks ma joon?

Oo, Sally Brown on ilus ja neti,
kõik mu rahad sai Sally Brown!

Kosisin ma teda kaua ...

Mul seitse aastat tules rauad ...

On Sally hambad nagu pärlid ...
tal sinisilmad laubalokid ...

Joon end täis kui tinavile ...

Sally Brown läks sõdurile ...

Sirts oli sire

H. Volmer

Sirts sai suvehakul kuusteist täis,
kes küll, kes küll seda teada võis.
Jalg elu lävepakul, pass juba käes,
hallikirjud ajurakud tuhakarva pääs.

Refr.: Nii noor, nii suur, nii kuum.

Nii noor, nii suur, nii kuum.

Nii noor, nii suur, nii kuum.

Nii noor, nii suur, nii kuum.

Kõik kaob. Kõik kaob.

Sirts oli seksapiil, nii Einarile näis,
Sirts oli seksapiil, nii Aivarile näis,
Sirts oli seksapiil, nii Oskarile näis,
Sirts oli sire tüdruk, poissidega käis.

Refr.: Nii noor, nii suur, nii kuum ...

Sirtsu tema viru veri Viru ette viis,
paaritumistuhin tema baaridesse viis.
Sirts oli sire tüdruk, restoranis käis,
Sirts oli seksapiil, nii kõikidele näis.

Nii noor, nii suur, nii kuum. (4x)

Sofi ja Fifi

Rahvalik

Kord Sofi kõndis tänaval,
tal selleks aega oli,
ja oma Fifit jalutas,
kui frits tal vastu tuli.

Refr.: :, Hõissa ja külmad
on kevadised ilmad,
siis neidudel on mured,
kui lendvad mundris kured. :,

Nad jalutasid käsikäes,
üks sõdurpoiss ja Sofi,
arm leegitseis neil südameis
ja järgi jooksis Fifi.

Refr.: Hõissa ja külmad...

Siis Sofi lahkelt naeratas
ja ütles: „Bitte, bitte!
Mul mees on kaugel Venemaal
ja kodus mittu titte.”

Refr.: Hõissa ja külmad...

Frits ütles: „See ei sega mind,
sa armas oled mulle,
sukki, pekki, võid, petrooli
toon ma ikka sulle.”

Refr.: Hõissa ja külmad...

Nii möödus mitu-mitu kuud,
kui Sofi alles märkas,

et oli ka läinud paksemaks
.ja õnneuimast ärkas.

Refr.: Hõissa ja külmad...

Frits rindele siis saadeti
ja leinama jäi Sofi.
Tal lohutuseks väike frits,
kolm mehelast ja Fifi.

Refr.: Hõissa ja külmad...

Stefani

H. Sal-Saller / H. Sal-Saller, R. Michelson

Stefani,
siis, kui kõik on tööle läind,
ma tulen taas, sest tean, et siin
teed mu elust sa siirupi.

Stefani,
juba aasta aega käin
iga päev su juures nii
kella üheksast viieni.

Ei ole pankur ma, ei kinnisvaramees,
julg sosin ümberringi käib:
miks võttis enda juurde selle karvase
see blond ja suurte silmadega beib?

Stefani,
juba aasta aega käin
iga päev su juures nii
kella üheksast viieni.

Sõbrannad, kes sind hoiatavad minu eest,
on tegelikult kadedad.
Su isa kardab kõrvarõngastega meest,
kuid emal autos mängib minu plaat.

Stefani,
siis, kui kõik on tööle läind,
ma tulen taas, sest tean, et siin
teed mu elust sa siirupi.

Suliko

V. Tsereteli / Trad

Otsisin su hauda ma siin,
südant vaevas valu ja piin.
:,: Nuttes hüüdsin ma: „Suliko!
Kurbus liiga ränk mulle on!” :,:

Metsas roosiõit nägin säääl,
kastepisar hiilgas ta pääl.
:,: Kurvalt hüüdsin ma: „Suliko!
kaugel kas nii õilmitsed sa?” :,:

Võsa varjul ööbiku viis
üle jõe kostis mul siis.
:,: Küsisin talt ma: "Suliko!
Kas säääl üle vee laulad sa?" :,:

Puude ladvus sahisest tuul,
salus kõlas ööbiku laul.
:,: Läbi vaikse öö heljus ta
nagu öeldes mul: „Olen ma!” :,:

Väike Teele

A. Aigro

Su elu pole kerge,
tõusma vara pead
ja paju juures ootama mind.
Armastus on tuim kuid helge.
Vahel vihkad mind,
kuid minuga sul veab.
Tean, sul magamata öö,
tegemata koolitöö.

Refr.: Mu väike Teele, väike Teele, väike Teele,
sinu hinge peal on murtud südamed.
Mu väike Teele, väike Teele, väike Teele,
vana paju juures ootad mind sa veel.

Naeratad ja aina flirdid,
sulle meeldivad,
sust poisid vanemad.
Vihastad kui klassipildil
juhtub keegi sinust
parem välja nägema.

Tean, sul magamata öö,
tegemata koolitöö.

Refr.: Mu väike Teele, väike Teele ... (2x)

Tiina, Tiina

Tiina, Tiina, Tiina, Tiina,
kuule, kuidas sulle laulan
lahke häälega.
Tiina, Tiina, Tiina, Tiina,
kuule kuidas suudlust küsin
ulja meelega.

Tiina, Tiina, mul on tantsutuju,
ei ma lase sinul minna koju.
Keerutame tangot, polkat, valsi,
lööme tantsu kogu öö!

Tiina, Tiina, hoia minust kinni,
vaata, et sa ei kuku mitte õlletünni.
Tiina, Tiina, siis, kui tõuseb päike,
oled kallis, Tiina, Tiina!

Tihemetsa Tiina

A. Kaalep / V. Ojakäär

„Kas sa Tihemetsa Tiinat tead?”
„Tean, väga hästi!”
„Temast võib rääkida mõndagi head,
aga peale selle on tal ka väiksesed vead:
kus ta iganes sattus, oli paratamatus,
et ta segi seal ajas kõik poiste pead.”

Refr.: Laule ilmas on mitu tükki, kõiki laulda me ei saa:
kõik ei ole veel pääsenud trükki, kõik ei ole valmis ka.
See laul on Tihemetsa Tiinast.

„Kas sa brigadir Priitu tead?”
„Jah, olen kuulnud!”
„Temast võib rääkida mõndagi head,
aga peale selle on tal ka väikesed vead:
kas ta muud enam vahtis, ainult Tiinat ta jahtis,
vinder-vänderdi lasi kõik maisiread!”

Refr.: Laule ilmas on mitu tükki ...

„Kas sa zootehnik Sassi tead?”
„Kah olen kuulnud!”
„Temast rääkida võib nii mõndagi head,
aga peale selle on tal ka väikesed vead:
kas ta muust enam hoolis, ainult Tiinat ta noolis,
ripa-rapakil olid kõik lehmad ja sead!”

Refr.: Laule ilmas on mitu tükki ...

„Kas sa Pulleritsu Peetrit tead?”
„Ei, pole aimu!”
„Temast rääkida võib nii mõndagi head,
aga peale selle on tal ka väikesed vead:
kas ta ohkis või puhkis – ainult tööd teha vuhkis,
kuni Tiina lõi üle meilt tema, kas tead!”

Refr.: Laule ilmas on mitu tükki ...

Tiiu-Tiiu

R. Valgre

Hommikul kui ärkan üles,
mulle vastu naeratad,
ja kui istud isa süles,
sulle laulab ta:

Refr.: Tiiu, Tiiu, sole mio,
sa minu päike,
солнце моё.

Igas keeles oled see, kes
soojust ja rõõmu ellu mul toob.
Nõnda kelmikad su silmad
nõnda kärmelt käivad käed...
Tiiu, Tiiu, õnneviivud
mulle on hetked,
mil ma sind näen.

Aastad kaovad, kasvavad suureks,
leiad endal kallima,
lähed ära isa juurest,
üks laulab ta:

Refr.: Tiiu, Tiiu, sole mio ...

Tiiu-Viiu-Malle

H. Volmer / D. Bohlen

Viib mult aru armuvalu ei,
ma armu sult ei palu, ei,
ei saa su südant osta, Liisi, Liisi.
Öös ma haistan sinu juukseid Kai,
ma mäletan su nuukseid, Mai,
sa oled kaunim veel kui Lii!

Refr.: Käime koos igal pool Nancy, Tiiu, Viiu, Malle,
segi pea, nii on hea, Estin, Anne-Mai ja Pille.
Ainult mind, üksnes mind saadab Tiiu, Viiu, Malle,
vajan teid õnne jaoks, Asta, Anne-Mai ja Pille.
Oo, Tiiu, Viiu, Malle, oo, Anne-Mai ja Pille.
On mu südame sees - mis on veel parem.
Oo, Tiiu, Viiu, Malle, oo, mu kuninganna Ülle.
Sa mu printsess Meeri, kus oled sa, mu Maret?

Öö, ei saa nii öösel und ma, kui
ei saa neid kõiki tundma veel.
Ma olen poolel teel, mu Eve, Eve!
Hei, mu arm on lõõskav tuleleek,
mis kestab hommikuni öö,
meid kaunis homme ootab ees.

Refr.: Käime koos igal pool ...

Valentina twist

R. Piit / J. Janikowski

Siis, kui nägi taevas
Kuu su julget laeva,
rõõmsalt viipas ta.
Kauge tähepere
ütles sulle tere,
braavo ja hurraa!

Refr.: Valentina, Valentina,
sind terve kosmos nüüd tunneb vist.
Sai Gagarin nii palju lilli,
kuid Valentina jaoks on tvist.
Valentina, Valentina,
planeedi tütar ja tähemiss!
Sulle kõlab kesk taevasina
nüüd moodne Valentina-tvist.

Leiab kaks kitarri
Kuu ja õhtul vargsi
kirja kirjutab –
kutsub Valentinat
enda juurde sinna
tvisti laulma ta.

Refr.: Valentina, Valentina ...

Ülle

V. Salumets

Kullake,
hetkeks peatu,
mu sõnu kuula veel.
Pisarad,
mis mu palgeil
nüüd kinnitavad seda,
mis saladuses hoidsin.

.,: Päikene kustuks, kui näeks minu südant,
mis nüüd kuulub sulle.

Tormihoog vaibuks, kui kuuleks üht nime,
mis kõlab kui laul – Ülle. .,:

Kuule, Ülle

F. Kütt

Ma tahtsin murda sinu südant
veel enne reedet,
veel enne reedet.
Eelistad roose sa või ülast,
plikat või poisslast?
Ma tahtsin öelda ainult, et
kuule, Ülle, ärme lähme nende peole.

Mul sõnadest ei ole puudust,
kuid puudub julgus,
endasse sulgun.
Ei taha mõeldagi, mis juhtub,
lõpp see või algus.
Kui ma ütlen sulle, et
kuule, Ülle, ärme lähme nende peole.

Eelistad keerutada jalga,
nii iga õhtu
ja mul on kahju.

Ses mõttes teist ei tea nii laiska
ja nõnda hullu,
nii jääbki ütlemata, et
kuule, Ülle, ärme lähme nende peole.

Ma tahtsin murda sinu südant,
veel enne reedet,
veel enne reedet.
Eelistad roose sa või ülast,
plikat või poisslast?
Ma tahtsin öelda ainult, et
kuule, Ülle, ärme lähme nende peole, jääme seie. Vaatame kuidas tärkab meie teine
meie teine meie teine meie

Lutika Viuu on nii eriline naisterahvas ja saanud ekstrapika laulu sisse. Tema vajab eraldi laulikut.